

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα 22 Ιουνίου 1997, ημέρα Κυριακή και ώρα 17.00', στην Αίθουσα 223 (2ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία του Βουλευτή κ. Στυλιανού-Αγγελου Παπαθεμελί, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων «Ο Ελληνισμός στο σύγχρονο κόσμο», «Τα εθνικά θέματα» και «εθνική ταυτότητα» της Σύθεσης των Κειμένων των μαθητών, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Σύνοδος Β' 1996-1997.

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Εφηβοί Βουλευτές»: Ευαγγελία Αλεξοπούλου (Β' Θεσσαλονίκης), Αντρέας Αναγιωτός (Λάρισα), Μαρία Ανθήμου (Λάρισα), Στυλιανή Γεροστάθη (Νομός Εύβοιας), Ουρανία Γεωργακάκη (Β' Αθήνας) Μελομένη Γιώργη (Β' Αθήνας), Χριστίνα Γκούτζου (Νομός Αρτας), Ελένη Δάμαλη (Νομός Πιερίας), Λία Δημητρίου (Λευκωσία), Παναγιώτα Δημοπούλου (Α' Αθήνας), Λάζαρος Δούσης (Α' Θεσσαλονίκης), Αλκμήνη Θεοχάρη (Νομός Έβρου), Κων/νος Καπνίσσης (Α' Πειραιά), Αριστείδης Καραμπασιάδης (Β' Αθήνας), Μαρίνα Κάρλου (Αυστραλία), Θεοπούλα Κελεμένη (Νομός Σερρών), Μαρία-Μαρίνα Κορέα (Νομός Ροδόπης), Φωτεινή Κούγια (Νομός Ηλείας), Αλεξάνδρα Κουτογλίδου (Α' Θεσσαλονίκης), Παναγιώτης Κουτσός (Νομός Λάρισας), Χρυσάνθη Κυριαζή (Νομός Αχαΐας), Παύλος Κυριακίδης (Νομός Λάρισας), Ζαχαρούλα Κώστα (Β' Αθήνας), Μανώλης Λαδόπουλος (Νομός Καβάλας), Μαρία-Εσμεράλντα Μαλό (Β' Αθήνας), Σοφία Μελισσανίδου (Νομός Έβρου), Ελένη Μηνά (Αμμόχωστος), Νικόλαος Μητσούλης (Ισραήλ), Γεράσιμος Μιγκάρδος (Επικρατείας), Κωνσταντίνος Μιχμίζος (Νομός Λάρισας), Νικόλαος Μπακάλιος (Νομός Αχαΐας), Αχιλλέας Μπεκιάρης (Νομός Καρδίτσας), Παύλος Μπίκας (Νομός Θεσπρωτίας), Ευαγγελία Νάκου (Νομός Βοιωτίας), Αφροδίτη Νίκα (Νομός Λάρισας), Ήρα Ντουμανοπούλου (Σουδάν), Στυλιανός Ξειδάκης (Ξάνθη), Βασιλική Παπακώστα (Νομός Λάρισας), Αντωνία Πουλλή (Λεμεσός), Ιωάννα Ρουμπελάκη (Νομός Λασηθίου), Νικόλαος Σορόλης (Νομός Αρκαδίας), Άννα Σουρμελή (Νομός Ροδόπης), Αναστασία Σταμούλη (Νομός Αττικής), Ελένη Σταύρου (Α' Αθήνας), Μαρίνα Στέφου (Νομός Ιωαννίνων), Αντώνης Στυλιανού (Λεμεσός), Δέσποινα Τεοδορέσκου (ΗΠΑ), Μελομένη Τζήκα (Νομός Ξάνθης), Γεωργία Τριανταφυλλοπούλου (Α' Πειραιά), Σκευή Τρισσόκα (Αμμόχωστος), Βερόνικα Τσοτροπούλου (Αυστραλία), Ιωάννης Τσουγκράνης (Νομός

Δωδεκανήσων), Αικατερίνη Φιλίππακοπούλου (Νομός Φλώρινας), Καλλιόπη Φράγκου (Νομός Δωδεκανήσων), Ηλίας Φύλλας (Κογκό), Σοφία Χατζησαββίδου (Νομός Σερρών), Γεώργιος Χαχάμης (Νομός Τρικάλων) και Θάλεια Χρυσοχόου (Β' Αθήνας).

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο πατήρ Γεώργιος κι εγώ, σας καλωσορίζουμε απόψε στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής. Σας καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο των Εφήβων.

Επιτρέψτε μου, πριν ξεκινήσουμε, να σας πω ότι καμαρώνουμε για σας, έχοντας υπόψη τη σύνθεση των κειμένων και ιδιαίτερα τα κεφάλαια, τα οποία αφορούν τις συζητήσεις, οι οποίες θα διεξαχθούν εδώ σήμερα και ενδεχομένως και αύριο.

Έχοντας υπόψη μας αυτά, που συζητήθηκαν πέρυσι με τους συναδέλφους σας (τους περυσινούς), θα πρέπει να σας πω ότι είναι για μας ιδιαίτερα ευχάριστο να διαπιστώνουμε την ωριμότητα, την κριτική στάση, την αποφασιστικότητα, την εθνική αυτοπεποίθηση, την τόλμη, η οποία διακρίνει τις εισηγήσεις και -αν θέλετε- τον τρόπο σκέψης σας, τον οποίο θα έχουμε την ευκαιρία, βεβαίως, να τον εκτιμήσουμε για άλλη μία φορά στη συζήτηση, που θα ακολουθήσει.

Σε μία περίοδο κρίσης αξιών ζωής, που περνάει αυτός ο τόπος, κρίσης θεσμών, προσώπων, η παρουσία σας, ο λόγος σας, ο τρόπος με τον οποίο προσεγγίζετε τα γεγονότα και τα μείζονα θέματα του γένους των Ελλήνων, είναι ιδιαίτερα ελπιδοφόρος και πρέπει να πω ότι για μας, είναι πηγή χαράς και περηφάνειας.

Νομίζω ότι μέσα από τη σύνθεση των κειμένων, πίσω από την οποία βρίσκονται οι δικές σας διατυπώσεις, είναι ολοφάνερο ότι στο αγωνιώδες ερώτημα του ποιητή «τί θα μπορούσε άραγε να αντικαταστήσει στη ζωή των ανθρώπων, τον ηρωισμό, την αυτοθυσία, την αγιότητα», η απάντηση είναι αυτή, που δίνει ο ίδιος ο Ελύτης, ότι «τίποτε δεν θα μπορούσε αυτές τις μεγάλες, τις ελληνικές αξίες της ζωής, να τις αντικαταστήσει».

Και αυτό είναι ολοφάνερο στον τρόπο, που έχετε σκεφθεί ως τώρα, με την αίσθηση ότι αυτός ο θεσμός μπορεί να είναι μία ξεχωριστή αφορμή για τον καθένα σας. Μπορεί επίσης για τον ίδιο τον τόπο να αποβεί ιδιαίτερα χρήσιμος, σε κάθε περίπτωση, να καλλιεργήσει σε σας, τα νέα παιδιά, την έφεση ενασχόλησης με τα κοινά, με τα δημόσια πράγματα, μια έφεση που βρίσκεται σε αμφιβήτηση τα τελευταία χρόνια και που είμαι βέβαιος ότι εσείς, με έναν πολύ αγνό, αυθεντικό και άμεσο τρόπο, την ξεπερνάτε. Πιστεύω ότι η δική σας γενιά μπορεί να είναι σίγουρη, αλλά κυρίως η δική μας

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

γενιά μπορεί να είναι πιο σίγουρη ότι εσείς θα είστε «πολλώ κάρρονες».

Θα ξεκινήσουμε αμέσως τη συζήτηση. Θέλω να σας πληροφορήσω, επίσης, ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Βουλής, κύριος Κάρολος Παπούλιας, βρίσκεται σε αποστολή εκτός Ελλάδος. Γι' αυτό, θα ασκήσω καθήκοντα Προέδρου εγώ.

Θέλω να σας θυμίσω, τον τρόπο διεξαγωγής της συζήτησης. Σας τον έχουν πει, γι' αυτό λέω να σας θυμίσω, θα μιλήσει ο πρώτος εισηγητής για 8 λεπτά.

Στη διάρκεια αυτού του δλέπτου, με σημειώματά σας μπορείτε να εγγραφείτε όσοι θέλετε να λάβετε το λόγο και στη συνέχεια με το τέλος της εισήγησης, θα έχει συγκροτηθεί εν τω μεταξύ ο κατάλογος των ομιλητών από σας. Ο καθένας σας δικαιούται 4 λεπτά.

Πρέπει να σας πω ότι και τα 8 λεπτά και τα 4 λεπτά είναι επαρκέστατος χρόνος, για να διατυπώσει κανείς τα διανοήματά του.

Είμαι βέβαιος ότι έχετε σαφή αίσθηση του μέτρου και κυρίως αυτού που οι αρχαίοι έλεγαν το «λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν». Ξέρω ότι είναι πιο δύσκολο να διατυπώσει κανείς με λίγα λόγια πολλά πράγματα. Το αντίστροφο είναι πολύ εύκολο, αλλά «ούκ εν τω πολλώ το εύ».

Μπορείτε στη διάρκεια της συζητήσεως να καταθέσετε συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες προτάσεις θα αφορούν σε κάθε περίπτωση τα θέματα, που συζητούνται εδώ. Δεν θα μας κάνετε προτάσεις π.χ. για την καλλιέργεια του σιταριού ή για την εμπορία του. Αυτά είναι θέματα άλλης επιτροπής. Θα αναφέρονται σε ζητήματα άμυνας και σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, όπως αυτά έχουν αποσαφηνιστεί στα κείμενα, τα οποία υπάρχουν σ' αυτό το τομίδιο. Δηλαδή Ελληνισμός, απόδημος Ελληνισμός, εθνική ταυτότητα, εξωτερική πολιτική κλπ.

Έχει σημασία να είναι επιγραμματικές οι διατυπώσεις σας και έχει σημασία επίσης να είστε πάντοτε εντός θέματος και με τις γραπτές προτάσεις να προσθέτετε κάτι καινούργιο σε όσα γράφονται στο τυπωμένο κείμενο. Η ενίσχυση των όσων ήδη έχουν γραφτεί είναι δευτερεύουσας σημασίας και είναι ταλαιπωρία για εκείνους, οι οποίοι θα κάνουν την τελική επιλογή.

Υπάρχει ένα τελευταίο θέμα και αυτό αφορά τον τρόπο επιλογής των έξι συναδέλφων σας, οι οποίοι μαζί με τον εισηγητή, θα έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν στην Ολομέλεια του Σώματος.

Μου είπαν ότι σε άλλες επιτροπές προτιμήθηκε η κλήρωση και σε άλλες έγινε ψηφοφορία. Ψηφοφορία δι' ανατάσεως, αν μπορεί να γίνει έτσι πρακτικά. Θα επιλέξετε -δεν είναι ανάγκη να το κάνουμε αυτή τη στιγμή, θα το κάνουμε λίγο αργότερα μετά το διάλειμμα- τον τρόπο με τον οποίο θέλετε να γίνει αυτή η επιλογή.

Νομίζω ότι μπορούμε να αρχίσουμε, αλλά βέβαια πρέπει

να πω πρώτα ότι μαζί μας είναι ο πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, ο κύριος Τζωρτζόπουλος, καθηγητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου και άλλοτε πρύτανης του.

Είναι δύο μαθητές δημοσιογράφοι, ο Δημήτρης Κουνιάς και η Μαρία Κορολόγου και είναι οι εκδότες ή ο διευθυντής και αρχισυντάκτης του «Μαθητικού Τύπου» του Λυκείου του Λεωνιδίου. Εν πάση περιπτώσει βρίσκονται εδώ για να καλύψουν τη συζήτηση. Τους ευχαριστούμε.

Εισηγητής είναι ο κύριος Κωνσταντίνος Καπνίσης από την Α' Πειραιώς.

Έχετε 8 λεπτά στη διάθεσή σας για να μιλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΠΝΙΣΗΣ (Εισηγητής Α' Πειραιά):
Θέμα μου είναι η κρίση στα Βαλκάνια και συγκεκριμένα το Σκοπιανό.

Μετά την κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας προέκυψε για την Ελλάδα το πρόβλημα των Σκοπίων της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Πρέπει να έχουμε υπόψη μας κατ' αρχήν ότι το όνομα Μακεδονία το είχαν πάρει τα Σκόπια την εποχή που ο στρατάρχης Τίτο έκανε τη στροφή του από την επιρροή της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Τότε το ΝΑΤΟ πίεσε την Ελλάδα να μην προκαλέσει προβλήματα από τη στιγμή, που στρεφόταν ο Τίτο κατά της Σοβιετικής Ένωσης. Θα είχε ενδιαφέρον να δει κανείς διπλωματικά έγγραφα της εποχής, σχετικά με το θέμα.

Μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας σφετερίστηκαν τα Σκόπια και το όνομα Μακεδονία και τον Ήλιο της Βεργίνας και κατά γελοίο τρόπο την ιστορία. Έπειτα άρχισαν να διαπραγματεύονται με «χαρτιά» διαπραγματεύσεως, αυτά που αυθαίρετα επεδίωξαν να ιδιοποιηθούν. Ίσως θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με άλλους τρόπους, από τους οποίους άξιος λόγος θα ήταν ο εξής: Η Ελλάδα, απλά, αποφασιστικά να δηλώσει επίσημα ότι θεωρεί τους Σκοπιανούς Βυζαντινογενείς και Ελληνογενείς. «Απόδειξη» το όνομα που θέλουν για τον εαυτό τους. Ότι θα τους δεχόταν στα πλαίσια του ελληνικού κράτους ειρηνικά, αν αυτή είναι η βούλησή τους, όπως θα μπορούσε να εκφραστεί σύμφωνα με την αρχή της αυτοδιάθεσης μέσα από ένα δημοψήφισμα υπό την αιγίδα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Μια τέτοια θέση θα ερχόταν, βέβαια, σε αντίθεση με την αρχή της μη αλλαγής των συνόρων. Αλλά, για ποιά σύνορα μιλάμε μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας;

Επίσης, μια τέτοια θέση θα προσέκρουε σε συμφέροντα άλλων γειτονικών λαών. Εδώ η Ελλάδα θα παρατηρούσε ότι δεν τους διεκδικεί. Ευχάριστα, όμως, δέχεται να αυτοδιατεθούν και να ενταχθούν με όποιο σχήμα στην ελληνική επικράτεια. Ενδιαφέρον έχει το τελικό αποτέλεσμα. Η ηγεσία των Σκοπίων θα έτρεχε να βρει όνομα, αλλά και θα παρουσίαζε μια άλλη εκδοχή για την ιστορική προέλευση αυτής της ανομοιογενούς κοινωνίας.

Έπειτα η Ελλάδα θα μπορούσε να δηλώσει επίσημα ότι αποδέχεται την θέση αυτή και να κλείσει το θέμα αφήνοντας με φιλικούς πάντως τόνους να φανεί το ενδιαφέρον της για ελληνική μειονότητα, που υπολογίζεται κοντά στο 10% με 12% του πληθυσμού των Σκοπίων. Έτσι, δα, σαν αντίβαρο για όσα λένε οι Σκοπιανοί για μακεδονική εθνότητα, που μάλιστα καταπιέζεται στην Ελλάδα. Μια ανησυχία στα Σκόπια για το «πού το πάει η Ελλάδα» θα είχε πολύ ενδιαφέρον.

Τέλος δεν θα έβλαπτε να αναζητηθεί το οικογενειακό παρελθόν της ηγετικής ομάδας των Σκοπίων, που θα μπορούσε να πει πολλά για την ελληνική τους προέλευση. Ασφαλώς σε καμία περίπτωση δεν θα τους χαρακτηρίζαμε «πολιτιστικούς γενίτσαρους». Μια ένσταση σ' αυτή τη θεώρηση του προβλήματος θα ήταν ότι δεν είναι σοβαρή. Έχει μια ελαφρότητα και άλλα παρόμοια. Όμως, αυτό που κάνουμε τώρα με περισσή σοβαρότητα είναι να συζητάμε με τους Σκοπιανούς, όπως ένας νηφάλιος με ένα μεθυσμένο. Οι αρχαίοι έλεγαν ότι «πάσσαλος πασσάλω επικρούεται». Η άποψη αυτή μπορεί και τώρα να έχει αποτέλεσμα. Αφού τόσο θέλετε να λέγεσθε Μακεδόνες, εμείς σας δεχόμαστε ως Βυζαντινογενείς και Ελληνογενείς.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Νάκου Ευαγγελία, από το Νομό Βοιωτίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΝΑΚΟΥ (Νομός Βοιωτίας): Στις μέρες μας η Ελλάδα, παρ' όλη την προσφορά της στο ιστορικό γίνεσθαι, αντιμετωπίζει ποικιλώνυμες προκλήσεις, στις οποίες καλείται να ανταποκριθεί υπερκεράζοντας τα εσωτερικά και τα εξωτερικά της προβλήματα. Η προσφορά της στον κόσμο αποτελεί σημείο αντιλεγόμενο και η θέση της στη σημερινή παγκόσμια ζωή κλυδωνίζεται. Ωστόσο, αν και η εποχή μας διαπνέεται από έντονη ρευστότητα και μεταβλητότητα σε όλα τα επίπεδα, ο Ελληνισμός πρέπει να διατηρηθεί μέσα μας, καθώς είναι ζωτική ανάγκη ο ρόλος της χώρας μας να συνεχίσει να διαγράφει την πορεία του στα οικονομικά, πολιτικά, πνευματικά και ηθικά τεκταινόμενα. Προκειμένου το Ελληνικό Έθνος να μην περιέλθει σε αφελληνισμό και αφανισμό, οφείλει να συντείνει τις προσπάθειές του για την ανάδειξη της χώρας μας στο προσκήνιο της παγκόσμιας δράσης και για την ανέλιξή της στην κλίμακα αξιών.

Ακριβώς, όμως, επειδή ελλοχεύουν πολλοί κίνδυνοι κατά του Ελληνισμού από τους διεκδικητές του, οι Έλληνες καλούνται να πραγματώσουν τα οράματά τους ή να αντλήσουν δύναμη από αυτά, ώστε να πρωταγωνιστήσουν στο παγκόσμιο επίπεδο των εξελίξεων. Είναι αδιανόητο να μιλάμε για αποστολή του Ελληνισμού, χωρίς να φροντίζουμε για τη διαφύλαξη του χώρου, που αποτελεί ορμητήριο της προσφοράς του στην οικουμένη. Οφείλουμε επομένως να αγωνιστούμε σε ιδεολογικό και πρακτικό επίπεδο, προκειμένου να διατηρήσουμε την εδαφική ακεραιότητα και την ανεξαρτησία της χώρας μας αλώβητες.

Ικανή και αναγκαία συνθήκη για την ευόδωση του στόχου αυτού αποτελεί η συνταγματική θέσπιση ενός Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, αποτελούμενου από διακεκριμένους πολιτικούς και στρατιωτικούς, ανεξάρτητους κομματικά, το οποίο θα χαράσσει μία ενιαία και μακρόπνοη εξωτερική πολιτική. Το έργο του πρόκειται να περιλαμβάνει την περιφρούρηση των συμφερόντων της Ελλάδας και του Ελληνικού Έθνους, καθώς και την προβολή των Ελληνικών θέσεων στα εθνικά ζητήματα προς το εξωτερικό, σε συνεργασία με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Προς την ίδια κατεύθυνση κατευτίνει και η ισχύς της Ορθοδοξίας, η οποία αποτελεί κατά κανόνα τον εθνικό και πνευματικό στυλοβάτη της Ελλάδας και ιδιαίτερα σε περίοδο δοκιμασίας. Πράγματι η Ελλάδα, έχοντας ως έρισμα τις αξίες της ενότητας και της οικουμενικότητας, που προεβεί η Ορθοδοξία, αποκτά το δικαίωμα προσφοράς και ζήτησης βοήθειας από όλους τους Ορθόδοξους λαούς του κόσμου. Φυσικά, αυτό προϋποθέτει τη στενή συνεργασία της Εκκλησίας της Ελλάδας με το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το οποίο εδρεύοντας στην πρωτεύουσα του Βυζαντίου ανακλά τον Ελληνικό πολιτισμό. Η συνεργασία αυτή θα αποβλέπει στη συσπείρωση των Ορθόδοξων παντός Έθνους και στην καλλιέργεια του αισθήματος της οικουμενικής αγάπης και της αλληλεγγύης.

Στην κίνηση αυτή είναι απαραίτητο να αποδοθούν και οι ομογενείς και οι απόδημοι Έλληνες. Διατηρώντας την εθνική τους φυσιογνωμία, δηλαδή τα ήθη και τα έθιμα, την ελληνική γλώσσα και ιστορία, την ορθόδοξη πίστη τους, λειτουργούν καλύτερα από κάθε διπλωματικό σώμα, αφού αποτελούν συνεκτικό κρίκο και δίαυλο επικοινωνίας του Ελληνισμού με τον υπόλοιπο κόσμο.

Για να μείνουμε ανέπαφοι από τις ζηλόφθονες τάσεις των γειτόνων μας, οφείλουμε να δημιουργήσουμε ένα αρραγές μέτωπο ομοψυχίας, ομοθυμίας και ενότητας όχι επιβαλλόμενης, αλλά εθελουσίας, η οποία έγκειται στο ξερίζωμα της διχόνοιας και του ατομισμού, στη μεταποίηση του ατόμου σε πρόσωπο, σε πολίτη, στον παραγκωνισμό των κομματικών εριδών, στην πορεία του εγώ προς το εμείς, που και αποβλέπει στην επιβίωση και στην ανασύνταξη του Ελληνισμού. Με αυτό τον τρόπο θωρακίζονται τα εθνικά μας συμφέροντα, αφού αντιμετωπίζοντας από κοινού τα εσωτερικά προβλήματα, εξυψώνεται η εθνική μας εικόνα και το κύρος μας στο εξωτερικό και επίσης επιτυγχάνεται πάταξη της πολιτικής του «διαίρει και βασίλευε».

Η επιβίωση και αναβίωση της ιστορικής μας μνήμης όχι ως παλαιολογικής γνώσης του παρελθόντος, αλλά ως κριτικής διεύθυνσης στον εσώτατο πυρήνα των πεπραγμένων, αποτελεί εξωτερική ανάγκη και εσωτερική αναγκαιότητα, πυξίδα, για να διαμορφώσουμε το σήμερα και το αύριο. Η ιστορική μνήμη δεν είναι γνωστική πολυτέλεια. Αντίθετα η ιστοριογνωσία, ο δημιουργικός ιστορισμός, με τη μετουσίωση

παλαιών αξιών σε νέες, είναι το κατ' εσχόλην εργαλείο, για να ερμηνεύσουμε το παρόν, ο καλύτερος δρόμος για να αναλάβουμε τον ιστορικό μας ρόλο και αποτελεσματική τροχοπέδη για τους παραχαράκτες της ιστορίας μας. Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν, σβήνει κανείς και ένα αντίστοιχο από το μέλλον. Γι' αυτό το λόγο οφείλει η χώρας μας να προτάξει την ιστοριογνωσία και να προβάλει την ιστορική της πορεία στην υφήλιο. Αν αυτό γινόταν έγκαιρα, ίσως σήμερα να μην είχε ανακύψει το ζήτημα των Σκοπίων. Όμως δεν είναι πολύ αργά να επιδοθεί σ' αυτήν την εκστρατεία το Υπουργείο Πολιτισμού, σε συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς.

Σε ανάλογο βαθμό δύναται να φανεί ευεργετική για την αριότητα της ιστορικής μας αυτογνωσίας η επανεξέταση και αναβάθμιση του νοήματος του εορτασμού των εθνικών μας επετείων. Η εντύπωση στη βαθύτερη σημασία τους, σε αντίθεση με την επιφανειακή προσέγγισή τους, καθιστά τον πολίτη μέτοχο και κοινωνό του ιστορικού γεγονότος, πράγμα που αποτελεί ιδιότυπη μορφή αντίστασης στους κινδύνους παραποίησης της ιστορίας. Το Έθνος πρέπει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθές.

Προκειμένου οι Έλληνες να εξακολουθήσουν να ανήκουν στο σύγχρονο εθνολογικό χάρτη και να πολιτογραφούν την «ιδεών την πόλη», οφείλουν να διαθέτουν όχι μόνο ετερογνωσία, αλλά και αυτογνωσία, η οποία εξασφαλίζεται με τη διαρκή ενδοσκόπηση και αυτοκριτική. Αυτό επιτυγχάνεται με την παροχή παιδείας, που κύριο γνώρισμά της αποτελεί το εθνικό της χρώμα και η μύηση στην παράδοση, η επισταμένη μελέτη της γλώσσας και λοιπών πολιτισμικών στοιχείων, που αποτελούν την ειδοποιό διαφορά του Ελληνισμού και διαμορφώνουν την ιδιοσυγκρασία του.

Η ανάδειξη του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού μετριάξει την εθνική μας μειονεξία, η οποία δεν νικείται με την προγονοπληξία, αλλά με την συνειδητοποίηση μιας αφετηριακής αλήθειας για τον άνθρωπο και τον κόσμο, που έχει το δυναμισμό να οδηγήσει σήμερα σε μετασχηματισμούς με στόχο όχι μόνο την ευζωία, αλλά και την επιβίωση και την υπαρκτική γνησιότητα του Ελληνικού Έθνους. Ευχαριστώ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Τρισσόκα Σκεύη, από την Αμμόχωστο.

ΣΚΕΥΗ ΤΡΙΣΣΟΚΑ (Αμμόχωστος): Ερχόμενη σήμερα από το ηρωικό νησί της Κύπρου, έρχομαι εδώ για να διαμαρτυρηθώ για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο νησί μου. Εδώ και είκοσι τρία ολόκληρα χρόνια βρίσκεται εκεί ο Τούρκος εισβολέας καταπατώντας βάνανσα τα δικαιώματα των Κυπρίων. Η Τουρκία, μία χώρα του ΟΗΕ, ήρθε στην Κύπρο, λεηλάτησε, βίασε, μας έκανε πρόσφυγες στο ίδιο μας το νησί. Με την εγκατάσταση εποίκων στο νησί σκοπό είχε την αλλοίωση του δημογραφικού χαρακτήρα του νησιού μας.

Οι ελεύθεροι πολιορκημένοι, δηλαδή οι εγκλωβισμένοι του νησιού μας, ζουν καθημερινά τους εκφοβισμούς των Τούρκων. Καντό παράδειγμα είναι η ηρωίδα δασκάλα Ελένη Κοσμά, που συνεχίζει τον αγώνα της. Η πιο τραγική πτυχή της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι οι αγνοούμενοι. Ανείπωτο είναι το δράμα των συγγενών τους, που δεν ξέρουν, αν θα πρέπει να θρηνολογήσουν για το χαμό τους ή εάν θα πρέπει να περιμένουν με ελπίδα την επιστροφή τους. Ζούμε στο κατώφλι του εικοστού πρώτου αιώνα και όμως στην Κύπρο εξακολουθούν να παραμένουν τα τουρκικά στρατεύματα και να καταπατούν τα ανθρωπίνια δικαιώματά μας.

Προτείνω κάποια μέτρα, για να δοθεί κάποια ειρηνική λύση σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Να καταγγέλουμε τις παραβιάσεις των δικαιωμάτων μας στους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στην ΕΟΚ, στη ΔΑΣΕ. Να γίνεται σωστή ενημέρωση των ευρωπαϊκών χωρών με διαλέξεις, ενημερωτικό υλικό, εκθέσεις φωτογραφίας για το Κυπριακό πρόβλημα, έτσι ώστε να έχουμε την υποστήριξη και τη βοήθειά τους.

Η ανθρωπότητα, που τόσο πολύ πόνεσε, για να κερδίσει αυτά τα δικαιώματα, πρέπει να αντιδράσει ενάντια στη βίαιη μεταχείριση, που εφαρμόζουν οι Τούρκοι στο νησί μας. Η Τουρκία να πιεστεί από τις μεγάλες δυνάμεις και από τις ευρωπαϊκές χώρες και να εφαρμόσει, επιτέλους, τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, σύμφωνα με τα οποία όλοι οι πρόσφυγες δικαιούνται να γυρίσουν στα σπίτια τους, να αποχωρήσουν τα ξένα στρατεύματα και να γίνει σεβαστή η ανεξαρτησία και η ακεραιότητα της Κύπρου. Να προσφύγουμε όλοι οι πρόσφυγες στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την παραβίαση της ιδιοκτησίας, που γίνεται στο νησί μας από τους Τούρκους και να μιμηθούμε την κυρία Τιτίνα Λοιζίδου, που έκανε προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, για παραβίαση του δικαιώματος ιδιοκτησίας για περιουσία, που είχε στην Κυρήνεια, και δικαιώθηκε.

Έχουμε καθήκον να αγωνισθούμε όλοι μας, με όλες τις δυνάμεις, για την ανάκτηση των χαμένων μας δικαιωμάτων και να απαιτήσουμε δυναμικά το κοινό ιδανικό να επικρατήσει σε κάθε γωνιά της γης σε ολόκληρη την πατρίδα μας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θα πρέπει να ορίσει μια διερευνητική Επιτροπή, που μαζί με τη δική μας Επιτροπή αγνοουμένων, θα πάνε στην Τουρκία, για να ερευνήσουν, με βάση πληροφορίες που έχουμε, τα στοιχεία για την εξακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων. Πρέπει απαραίτητα να δίνεται περισσότερη δημοσιότητα στο θέμα των αγνοουμένων, ώστε να ασκηθούν στον Ντεκτάς διεθνείς πιέσεις γ' αυτό το ανθρωπιστικό θέμα και για να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη. Η Ευρώπη, που δίκαια θεωρείται πατρίδα των δικαιωμάτων του ανθρώπου, δεν πρέπει να ανεχθεί να χαραχθούν σύνορα στο νησί μας, σήμερα, στον εικοστό αιώνα. Πώς μπορεί να επιτρέψει να μοιρασθεί η Κύπρος

στα δύο, αφού η ίδια οδηγείται στην κατάργηση των συνόρων;

Ο λαός της Κύπρου θέλει να φτιάξει μία Κύπρο ενωμένη, μία Κύπρο ελεύθερη, χωρίς πρόσφυγες εγκλωβισμένους, χωρίς ανθρωπινό πόνο. Η Ενωμένη Ευρώπη, με όλα τα μέσα που διαθέτει, πρέπει να βοηθήσει, ώστε να γκρεμισθεί επιτέλους το τείχος της αδικίας και του πόνου και να γυρίσουν όλοι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους. Να αναπνεύσει όλη η Κύπρος αέρα ελευθερίας και ειρήνης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να επιτρέψει στην Τουρκία την τελωνειακή ένωση μαζί της, αν δεν εφαρμοσθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κύπρο και να πάψει επιτέλους να τα καταπατεί βράνυσα, περιφρονώντας το δίκιο.

Έτσι και εμείς ζητούμε από εσάς, το αδέρφια μας, να μας βοηθήσετε και να συμβάλλετε στον ιερό αυτόν αγώνα, που κάνουμε εμείς οι Κύπριοι για την απελευθέρωση του νησιού μας από τον Τούρκο εισβολέα.

Η Κύπρος είναι κομμάτι του Ελληνισμού. Και αν πέσει αυτή, θα πέσει ολόκληρος ο Ελληνισμός. Γιατί αν η Ελλάδα είναι το σώμα, η Κύπρος είναι η καρδιά!

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μας συγκίνησε η συνάδελφος από την τουρκοκρατημένη Αμμόχωστο, τον τουρκοκρατημένο Πενταδάκτυλο.

Και βέβαια, η πίστη μας είναι εδραία ότι, όπως λέει ο ποιητής, «Στην Κύπρο την αέρινη, τη μακαρία τη γη, η λευτεριά δεν πέθανε και ζει και ζει και ζει».

Η κυρία Παναγιώτα Δημοπούλου, από την Α' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθηνών): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι. Το θέμα που διάλεξα να σας μιλήσω, είναι το Κυπριακό.

Μπορεί εμείς, εδώ στην Αθήνα, να απέχουμε χιλιόμετρα από τη μαρτυρική Κύπρο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι απέχουμε και χιλιόμετρα από τη δική τους σκέψη, το δικό τους πόνο και το μαρτύριο που περνούν αυτές τις μέρες.

Το Κυπριακό είναι ίσως το θέμα, που πονάει πιο πολύ την Ελλάδα. Γιατί, σε αυτή τη μικρή κονκίδα της Μεσογείου, ο ελληνισμός, ο χριστιανισμός, ο ίδιος ο άνθρωπος προσπαθεί να επιβιώσει κάτω από τη βαρβαρότητα και κάτω από θλιβερές καταστάσεις, που θυμίζουν πιο πολύ μεσαίωνα παρά εικοστό πρώτο αιώνα.

Έχουν περάσει πια είκοσι τρία χρόνια σχεδόν από εκείνη τη θλιβερή ημερομηνία του 1974, όπου οι Τούρκοι κατέλαβαν το βόρειο και το πιο εύφορο κομμάτι της Κύπρου.

Πέρυσι, παρακολούθησαμε όλοι τα θλιβερά γεγονότα της Δερύνειας. Στα συρματοπλέγματα της ντροπής, που χωρίζουν στα δυο το Νησί της Αφροδίτης, δυο Ελληνοκύπριοι βρήκαν τραγικό θάνατο. Η δολοφονία του Τάσου Ισαάκ και η ψυχρή

εκτέλεση του Σολωμού Σολωμού προκάλεσαν την κατακραυγή της κοινής γνώμης. Τα συμφέροντα, όμως, επιβάλλουν στις μεγάλες δυνάμεις να κρατήσουν, για άλλη μια φορά,, ίσες αποστάσεις.

Και η Κύπρος περιμένει ακόμη τα παιδιά της να γυρίσουν από τον πόλεμο. Μάταια όμως. Ο Ραούφ Ντεκτάς δηλώνει, με απάθεια, πως όλοι είναι νεκροί. Η δήλωσή του, κάνει το γύρο του κόσμου. Κανείς, όμως, δεν τον καταδικάζει για εγκλήματα πολέμου. Αντίθετα, οι ενέργειες των μεγάλων δυνάμεων τον επιβραβεύουν.

Υποστηρίζουμε με ανακούφιση ότι το ψευδοκράτος του Ντεκτάς δεν έχει αναγνωριστεί επίσημα από κανένα. Ανεπίσημα, όμως, αναγνωρίζεται κάθε μέρα από το γεγονός και μόνο ότι το αφήνουν να υπάρχει. Κάθε διάλογος με τον ηγέτη του ψευδοκράτους αποτελεί μια αναγνώρισή του. Κάθε διάλογος είναι ένα θέατρο. Κάθε θέατρο και ένα βήμα προς τα πίσω.

Και κανείς πολιτικός σε αυτή τη χώρα, δεν καταλαβαίνει, δεν θέλει να καταλάβει πως η καρέκλα του στηρίζεται από το λαό, που νιώθει όλο και πιο πολύ προδομένος.

Ανέκαθεν η χώρα μας δεν χαρακτηριζόταν από μια ενιαία πολιτική γραμμή, αλλά από μια διγλωσσία. Οφείλει, λοιπόν, να έχει ενότητα και να στηρίζει την Κυβέρνηση της Κύπρου, που τα τελευταία χρόνια περνάει πολύ δύσκολες καταστάσεις. Οφείλει να επιδώξει σταθερά την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να προσφύγει στους Οργανισμούς των ανθρωπίνων δικαιώματων για την καταπάτηση των δικαιωμάτων τους. Παράλληλα, οφείλει να στηλιτεύει την απάθεια των μεγάλων δυνάμεων, που ευνοεί την προκλητικότητα της Τουρκίας και που έχουν μεν τη δυνατότητα, αλλά όχι το δικαίωμα να καθορίζουν τις τύχες των λαών, την τύχη της Κύπρου και μαζί και την δική μας τύχη.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κύριος Παύλος Μπίκας, από τη Θεσπρωτία έχει το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΠΙΚΑΣ (Νομός Θεσπρωτίας): Θα ήθελα να υπάρξω σύντομος και περιεκτικός σε όσα λέω. Γι αυτό, θα αναφερθώ με αριθμητική σειρά σε ορισμένες συγκεκριμένες προτάσεις, που αφορούν την εξωτερική μας πολιτική και την εθνική μας άμυνα.

Πρώτον, διεύρυνση του Υπουργείου των Εξωτερικών, με εισαγωγή στους κόλπους του ατόμων με επιστημονική και πανεπιστημιακή μόρφωση, ειδικευμένων σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και εθνικής άμυνας. Στα άτομα αυτά θα ανατίθεται η λεπτομερειακή και πολυμερής εξέταση των επιμέρους θεμάτων του Υπουργείου Εξωτερικών. Τα πορίσματα και οι απόψεις των ατόμων αυτών θα κατατίθενται, κατά τη διάρκεια τακτικών συνελεύσεων, των οποίων θα προεδρεύει ο εκάστοτε Υπουργός Εξωτερικών.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Με τον τρόπο αυτόν, θα επιτευχθεί η αριότερη, λεπτομερέστερη και διεξοδικότερη ενημέρωσή του, έτσι ώστε να παρουσιάζεται πανέτοιμος και με πλήθος επιχειρημάτων στις σημαντικές και διεθνείς διασκέψεις.

Δεύτερον, σύσταση μιας διακομματικής επιτροπής χάραξης της εξωτερικής μας πολιτικής, στην οποία θα συμμετέχουν άτομα προερχόμενα από το σύνολο των κομμάτων που συγκροτούν την Ελληνική Βουλή. Τα άτομα αυτά θα είναι εξουσιοδοτημένα από τα κόμματά τους και θα μετέχουν σε συνελεύσεις τακτικές ή έκτακτες, στις οποίες θα συζητούνται προτάσεις και θα παίρνονται αποφάσεις για τη χάραξη της εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας.

Οι αποφάσεις θα λαμβάνονται με πλειοψηφικό σύστημα και θα είναι δεσμευτικές για όλα τα κόμματα. Έτσι θα πάψει να υπάρχει η εικόνα σύγχυσης και αντιπαλότητας, που εμφανίζει η χώρα μας στην εξωτερική της πολιτική. Μια εικόνα, που κατά καιρούς εκμεταλλεύτηκαν -και εκμεταλλεύονται- οι επιβουλευτές της.

Τρίτον, εγκατάσταση των στρατοπέδων και μέρους του συνόλου των Υπουργείων στην ύπαιθρο και τα απομακρυσμένα νησιά της χώρας μας, στα πλαίσια ενός γενικότερου προγράμματος αποκέντρωσης. Έτσι, παράλληλα με την ανάπτυξη της υπαίθρου, θα επιτευχθεί η καλύτερη φύλαξη των συνόρων μας, θαλασσίων και χερσαίων, καθώς και η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση μιας πιθανής επιβολής των πολιτικών και όχι μόνο αντιπάλων μας.

Τέταρτον, ανάληψη πρωτοβουλίας των Υπουργείων Εξωτερικών και Πολιτισμού, στα πλαίσια ενός διευρυνμένου προγράμματος προβολής του ελληνικού πολιτισμού και των ελληνικών θέσεων.

Η γνωριμία του μοναδικού και ανεκτίμητου για την παγκόσμια κοινότητα ελληνικού πολιτισμού θα ενισχύσει το κύρος της Ελλάδος και θα συμβάλει στη δημιουργία ενός ευνοϊκού κλίματος στην παγκόσμια κοινή γνώμη απέναντι στην Ελλάδα και απέναντι στην ορθότητα των θέσεών της.

Οι προτάσεις αυτές είναι απλές. Αποτελούν το απόφθεγμα της σκέψης ενός νέου πολίτη και πιστεύω του μεγαλύτερου μέρους της νεολαίας. Για την πραγματοποίησή τους, απαιτούνται άνθρωποι με ιδανικά, οράματα, με αισθήματα ανιδιοτελή, με αισθήματα υπέρ της πατρίδας τους.

Σήμερα, τέτοια άτομα δεν είναι τόσα, όσα θα έπρεπε. Γιατί αν ήταν τόσα, δεν θα ήμασταν εδώ να συζητούμε τα προβλήματα της χώρας μας, που είναι δυστυχώς τόσα πολλά.

Πιστεύω όμως ότι εμείς, εμείς η νέα γενιά, που τόσο έχει αμφισβητηθεί από πολλούς, έχουμε τα οράματα αυτά, τα ιδανικά, τις αξίες, για να πραγματοποιήσουμε αυτούς τους στόχους μας. Και αν οι σημερινοί καιροί επιβάλουν στους ανθρώπους το συντηρητισμό, εμάς θα μας επιτρέψετε να ονειρευόμαστε!

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Μαρίνα Στέφου, από τα Γιάννενα έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων): Αξιότιμε Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ. Θα ήθελα να θίξω ένα θέμα, το οποίο ίσως δεν ακούγεται συχνά, ίσως δεν θίγεται από πολλούς και δεν του έχουμε δώσει μεγάλη σημασία. Θα ήθελα να μιλήσω για το όραμα του Ρήγα Φεραίου.

Η σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα, με τις κοινωνικές δομές που έχει αποδεχθεί και την εξωτερική πολιτική της δράση, παρουσιάζει ως επιτακτική την ανάγκη να ενδιαφερθούμε ουσιαστικά για τη διαμόρφωση μιας σταθερής πολιτικής στις σχέσεις μας με τα Ευρωπαϊκά και τα Βαλκανικά κράτη.

Ιδιαίτερα οι ταραγμένες σχέσεις με τα Βαλκανικά κράτη, αλλά και η οικονομική και η κοινωνική κατάσταση, που επικρατεί σε αυτά, απαιτούν την ενεργοποίηση όλων των μηχανισμών της Ελλάδας για υγιείς διαβαλκανικές σχέσεις.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, σήμερα την επικαιρότητα του οράματος του Ρήγα Φεραίου, ο οποίος υποστήριξε ότι τα Βαλκανικά κράτη θα πρέπει να ομοσπονδιοποιηθούν με κυρίαρχο το ελληνικό στοιχείο.

Η Ελλάδα έχει σήμερα ανάγκη από μια ενιαία εθνική και μακροπρόθεση στρατηγική. Και για το σκοπό αυτόν, υποχρεούται να εντοπίσει και να εκτιμήσει τους νέους συσχετισμούς δυνάμεων, που διαμορφώνονται, τις ευκαιρίες, τις δυνατότητες, τις αντιξοότητες και τους κινδύνους, που διαγράφονται μετά τις εξελίξεις αυτές.

Η εικόνα του αύριο δεν είναι βεβαίως προδιαγεγραμμένη και ευδιάκριτη.

Η νέα εποχή, ωστόσο, προδίδει τα κύρια χαρακτηριστικά της.

Η πορεία της Βαλκανικής ομοσπονδιοποίησης και κατ'έπекταση της Ευρωπαϊκής ενοποίησης μέσα από δημοκρατικές και ελεύθερες διαδικασίες αποτελεί μονόδρομο, γιατί μόνο έτσι τα μέλη της, ως ισότιμα μέλη μιας ενιαίας υπερδύναμης, θα μπορούν να διαδραματίσουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Και εδώ έρχεται το όραμα του Ρήγα Φεραίου, του μεγάλου ήρωα και ιδεαλιστή του '21, να αποκαλύψει τη διαχρονικότητά του, αλλά και την επιτακτική ανάγκη για την άμεση εφαρμογή του.

Εάν λάβουμε υπόψη μας ότι οι Βαλκανικοί λαοί διατηρούν ακόμη όλες εκείνες τις ιδιομορφίες, στίγματα παλαιότερων εποχών και μεταβατικών καταστάσεων, τότε διαθέτουν μία μοναδική ιδιαιτερότητα, η οποία πηγάζει βαθειά από την κοινή ιστορική μοίρα και τα κοινά γεωγραφικά πλαίσια. Αυτή ακριβώς η ιδιαιτερότητα δημιουργεί την αφετηρία και το καθοριστικό κίνητρο για την αμεσότερη συνεννόηση των Βαλκανικών λαών και δημιουργεί το σπουδαιότερο ερέθισμα προς την κατεύθυνση της ειλκρινούς συνεργασίας και της σύσφιξης των Βαλκανικών σχέσεων.

Για το λόγο αυτό απαιτείται:

Η συνειδητοποίηση του κοινού ιστορικού παρελθόντος, μέσα από τη διαδικασία, που στοχεύει στην όσο το δυνατόν αντικειμενικότερη γνώση του.

Η χάραξη μιας κατευθυντήριας πορείας προς την άμβλυνση των εθνικιστικών τάσεων και η προσπάθεια για μία θετική προσέγγιση προσδιορίζουν τα κυριότερα δυνατά σημεία αναφοράς της εξωτερικής πολιτικής των Βαλκανικών λαών.

Απαιτείται νέος σχεδιασμός για τη Βαλκανική ομοσπονδιοποίηση, ο οποίος να απασχολήσει σοβαρά τους Έλληνες διπλωμάτες και πολιτικούς ρυθμιστές.

Η ανάγκη πολιτισμικής πρόσμεξης και το πάντρεμα των Βαλκανικών πολιτιστικών στοιχείων ίσως αποτελεί και την έξοδο από μακροχρόνιες αφιμαχίες.

Κατάλληλη ενημέρωση και υψηλού επιπέδου παιδεία με ξεχωριστή διδασκαλία της Βαλκανικής ιστορίας στα σχολεία.

Συνεχής επαφή με τις πολιτιστικές μας ρίζες μέσα από το σχολείο. Να ιδρυθεί, δηλαδή, τμήμα πολιτιστικής εκπαίδευσης και καλλιέργειας της γλωσσικής μας έκφρασης.

Επίσης, φαίνεται επιτακτική η ανάγκη προβολής του διαλόγου με τη μέθοδο της πειθούς και τα κατάλληλα επιχειρήματα.

Οι Έλληνες και ιδιαίτερα τα νέα παιδιά, η γενιά «Ύψιλον» όπως αποκαλούμαστε, λόγω της κυριαρχίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών, να συμμετέχουν ενεργά στα κοινά, στις σχολικές εκλογές και να οργανωνόμαστε σε ομάδες, που θα ευαισθητοποιούνται απέναντι στα μεγάλα πολιτικά προβλήματα και ιδιαίτερα στα Βαλκανικά θέματα.

Να θεσπιστεί διαβαλκανικό συμβούλιο εξωτερικής πολιτικής, το οποίο θα έχει υπό την αρμοδιότητά του τις Βαλκανικές σχέσεις και τις σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τους διεθνείς οργανισμούς.

Ακόμη, φαίνεται ως επιτακτική η ανάγκη να δοθούν κονδύλια σε ακριτικές περιοχές της Ελλάδος, όπως είναι η Ήπειρος και η Βόρειος Ελλάδα. Να πάψει πια η Ήπειρος να αποτελεί την επαρχία της επαρχίας.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ως Έλληνες, ότι έχουμε τη δυνατότητα να καταφέρουμε καλύτερες σχέσεις με τους Βαλκανικούς λαούς στα πλαίσια μιας διεθνούς εξωτερικής πολιτικής.

Σημασία έχει να προσπαθούμε όλοι μαζί, με πρωτοβουλίες και δημιουργικές ιδέες, αλλά και με αμοιβαίες υποχωρήσεις να τις υλοποιούμε.

Ο Ρήγας έφυγε πριν καλά-καλά παρουσιάσει το έργο του. Ως μοναδικοί κληρονόμοι αυτού του θησαυρού οφείλουμε να τον διατηρήσουμε και να τον αξιοποιήσουμε παράλληλα. Έχουμε τη δύναμη και τη δυνατότητα να γίνουμε οι ειρηνικοί σταυροφόροι των Βαλκανίων και να αντιμετωπίσουμε τους γείτονές μας με κριτικό πνεύμα, που θα πηγάζει από τον αγώνα για καλύτερευση των συνθηκών επικοινωνίας και συνεργασίας. Δεν θα πρέπει, όμως, σε καμία περίπτωση να

ξεχνάμε τον απόδημο Ελληνισμό, την Κύπρο και τους Έλληνες της Πόλης.

Ίσως η Μεγάλη Ιδέα να φαίνεται ουτοπία, όμως με την πολιτισμική μας δράση και την ειρηνική συνεργασία θα καταφέρουμε να «υποτάξουμε» το δικό τους πνεύμα και να το διαμορφώσουμε ανάλογα.

Να μην ξεχνάμε ότι χρειαζόμαστε το παρελθόν για το μέλλον. Ας μην μείνουμε προσκολλημένοι σ' αυτό, χάνοντας το παρόν και την ενεργοποίηση της δράσης μας. Απαιτείται υπομονή και επιμονή, συνειδητοποίηση της συστηματικής ενασχόλησης και άγρυπνο μάτι, για να αποδείξουμε στους εαυτούς μας και στους Ευρωπαίους ότι είμαστε Έλληνες με το νου και την ψυχή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ την κυρία Στέφου.

Βέβαια, ο Ρήγας ήταν ένας εμπνευσμένος οραματιστής, αλλά ήταν επίσης ρεαλιστής, γι' αυτό επεσήμανε το γνωστό: «Μην ελπίζετε εις ξένους και υιούς νενοθευμένους, αλλά μόνο εις την ανδρεία των Ελλήνων την καρδιά».

Ο κ.Αριστείδης Καραμπασιάδης, από τη Β' Αθήνας έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΡΑΜΠΑΣΙΑΔΗΣ (Β' Αθήνας): Αγαπητή Μελίνα, έμαθες τα νέα; Η νέα Βρετανική κυβέρνηση αρνήθηκε τον επαναπατρισμό των μαρμάρων του Παρθενώνα! Αφήνει να ακούγεται αιώνια η απεγνωσμένη κραυγή των αρχαίων μνημείων, που αναζητούν ό,τι τους αφαιρέθηκε, μάρτυρες του πιο βάρβαρου εγκλήματος του πολιτισμού και όλης της εθνικής μας ταυτότητας.

Σήμερα, κάθε Έλληνας, κάθε έθνος, κάθε άνθρωπος, θα έπρεπε να ντρέπεται για τη λεηλασία, που άβουλα αποδέχεται. Κυρίως, όμως, υπεύθυνη είναι η νέα Βρετανική κυβέρνηση του Τόνι Μπλάιρ, που με θράσος ανήγγειλε την κατηγορηματική άρνηση επιστροφής τους, μία αποτρόπαιη πράξη που υπαγορεύεται από τα τεράστια οικονομικά οφέλη του Βρετανικού Μουσείου.

Αγαπητή Μελίνα, η Βρετανία αρνήθηκε τον επαναπατρισμό των μαρμάρων του Παρθενώνα! Πώς μπορούν να κάνουν λόγο για σωστή συντήρηση, όταν κατά την αποκαθίλωση και φυγάδευσή τους κομματιάστηκαν, συντρίφτηκαν και διαμελίστηκαν, όταν η μόλυνση του αιώνα, που ήταν από το 17ο αιώνα φαινόμενο ιδιαίτερα έντονο, διάβρωσε το ευαίσθητο πεντελικό μάρμαρο;

Πώς μπορούν να μιλούν για δίκαιη κτήση, όταν με αντάλλαγμα πολύτιμα δώρα τα απέκτησαν, με τις ευχές του Σουλτάνου, ενός βάρβαρου και αλλόθρησκου κατακτητή;

Πώς μπορούν να μιλούν για συμβολή στον πολιτισμό, όταν διαμέλισαν τον Παρθενώνα, τον ανέσπερο δείκτη των οικογενειακών αρχών, όπως της δημοκρατίας και της ελευθερίας, όταν τον απογύμνωσαν από κάθε αρχιτεκτονικό και

αρχαιολογικό ενδιαφέρον, μακριά από τον τόπο δημιουργίας και έμπνευσής του; Είπαν για την αγαστή σύμπνοια μεταξύ Ελλήνων και του λόρδου Έλνιν, όταν οι Έλληνες παρά τον πλήρη πειθαναγκασμό τους από το Σουλτάνο, συνέθεταν σωματεία για τη διακοπή της «αρχαιοθηρίας». Ένας λαός που παρά την παιδευτική του αναληγσία συσπειρώθηκε γύρω απ' αυτά, δημιουργώντας το κοινό συνθετικό του ιδεολόγημα, ενώ ο Βρετανικός λαός τα υποδέχθηκε με ψυχρότητα και αδιαφορία.

Αγαπητή Μελίνα, στα ίχνη του δρόμου που εσύ χάραξες, η Ελλάδα οφείλει να απατήσει τον επαναπατρισμό των πιο κομψών και ανώτερων δημιουργημάτων της.

Η σύγχρονη Ελλάδα έχει χρέος να συνθέσει μία παγκόσμια πολιτιστική επιτροπή, με άμεσο στόχο την ευαισθητοποίηση της παγκόσμιας κοινής γνώμης και της οικουμενικής προβολής των ελληνικών επιχειρημάτων. Οφείλει να εξασφαλίσει τα απαραίτητα χρηματικά κονδύλια για τη δημιουργία νέου μουσείου στον ιερό βράχο της Ακρόπολης. Ένα μουσείο αρμονικά ενταγμένο στο περιβάλλον, άξιο να τα φυλάξει, να τα εκθέσει και να τα συντηρήσει. Παράλληλα να συνεχίσει τη δέσμευση για τη δωρεάν παροχή πανομοιότυπων προπλάσμάτων, που θα τα αντικαταστήσουν στο Βρετανικό μουσείο.

Να καταγγείλει σε διεθνείς οργανισμούς, στην Ουνέσκο, την «αρχαιοθηρία» της Αγγλίας και να έρθει σε επαφή και άμεσο διάλογο με τη νέα κυβέρνηση των Εργατικών.

Η Βρετανική κοινή γνώμη, όπως προκύπτει από πρόσφατες δημοσκοπήσεις, είναι συντριπτικά σύμφωνη με την επιστροφή τους. Η στάση αυτή επιτρέπει την άμεση επικοινωνία των δύο λαών.

Αγαπητή Μελίνα, η Βρετανία μας αρνήθηκε την έκθεση των μαρμάρων στο Αττικό φως! Μας αφαίρεσε ό,τι πιο ιερό, την αίσθηση του Ελληνισμού, το όνομά μας, την ψυχή μας.

Εάν βρισκόμουν μπροστά στον ανώτατο άρχοντα της Βρετανίας, θα τον ρωτούσα, ποιά θα ήταν τα αισθήματα του λαού του, εάν τα διαμάντια του στέμματος βρισκόνταν στο μουσείο του Λούβρου; Θα τον ρωτούσα με ποιο δικαίωμα αρνείται την επιστροφή τους; Μήπως με το δικαίωμα λεηλασίας της οικουμενικής πολιτιστικής κληρονομιάς; Πώς είναι δυνατόν να αρκεστούμε σε μία στενόμυαλη απόφαση; Σαν Έλληνες του 2000 δεν έχουμε δικαίωμα να πειθαρχήσουμε, αλλά να βαδίσουμε στην πορεία του επαναπατρισμού τους.

Αγαπητή Μελίνα, με τα κλεμμένα μάρμαρα του Παρθενώνα πεθαίνει η ιστορία, ο πολιτισμός, η Ελλάδα, γιατί αυτά είναι η ιστορία μας, το όνομά μας, είναι η Ελλάδα!

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ.Ηλίας Φύλλας, από το Κονγκό, έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΦΥΛΛΑΣ (Κονγκό): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αγαπητέ Πατέρα. Ονομάζομαι Ηλίας Φύλλας του

Γεωργίου και έρχομαι από το Γενικό Λύκειο της Ελληνικής κοινότητας Κινσάσα Κονγκό, να σας μεταφέρω τους εγκάρδιους και θερμούς χαιρετισμούς των σαράντα συμμαθητών μου από τα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Για να φθάσω στην Αθήνα μέσω Ζυρίχης, χρειάστηκαν δεκαπέντε ώρες, όμως η πρωτοβουλία της Βουλής των Ελλήνων να οργανώσει τη «Βουλή των Εφήβων», πραγματικά άξιζε τον τόσο κόπο και την κούραση, ώστε να ακουστεί και η φωνή των Ελληνοπαίδων, που για διάφορους λόγους αναγκάζονται να κατοικούν στο εξωτερικό και που βιώνουν εντονότερα όλα τα προβλήματα αυτά, που μπορεί να αντιμετωπίσει ένας νέος, όπως εσείς που ζείτε στην πατρίδα.

Από τα πρώιμα ιστορικά χρόνια, οι Έλληνες άρχισαν να μεταναστεύουν, ακολουθώντας τους θαλάσσιους δρόμους, που οδηγούσαν στην πρόοδο και στην ευημερία. Εξετάζοντας ένα χάριτη της αρχαιότητας θα δούμε τον Ελληνισμό απλωμένο σε σημεία γεωγραφικά, αδιανόητα για την εποχή εκείνη.

Θα λέγαμε, λοιπόν, ότι η μετανάστευση είναι στοιχείο σύμφυτο με τον Έλληνα. Το φαινόμενο αυτό της ατομικής ή ομαδικής εγκατάλειψης της πατρίδας και η εγκατάσταση σε άλλη χώρα παρατηρήθηκε και σε άλλες εποχές, εξυπηρετώντας όχι μόνο οικονομικές βλέψεις, αλλά και πνευματικές, πολιτικές, εθνικές και πολιτισμικές. Ήδη, σήμερα ζούν και ακμάζουν στο εξωτερικό ομοεθνείς μας, οι οποίοι διαπρέπουν στον οικονομικό, πολιτικό, πολιτιστικό, πνευματικό στίβο.

Βέβαια, εκτός από τις γνωστές χώρες όπου ζούν πολλές χιλιάδες Ελλήνων μεταναστών, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στην Αυστραλία, στον Καναδά και αλλού, υπάρχει το ελληνικό στοιχείο και σε περιοχές, που δεν φημίζονται για το μεταναστευτικό τους ρεύμα. Τέτοιες περιοχές μπορούμε να βρούμε για παράδειγμα στη Μαύρη Ήπειρο, και ας αναφερθώ συγκεκριμένα στον τόπο που ζω, το Κονγκό, το οποίο δοκιμάστηκε τον τελευταίο χρόνο από τις εμφύλιες διαμάχες.

Στη συγκεκριμένη χώρα την περίοδο 1974-1975 κατοικούσαν δέκα χιλιάδες Έλληνες, ενώ σήμερα μόνο δύο χιλιάδες. Τα προβλήματα ενός νέου Έλληνα στο εξωτερικό, όπως είμαι εγώ, είναι ποικίλα. Υποχρεώνονται να διδάσκονται πολλές φορές μία γλώσσα παράλληλα με τη μητρική, την οποία δεν πρόκειται να χρησιμοποιήσουν στο μέλλον. Ακόμα αναγκάζονται να παρακολουθούν ένα εκπαιδευτικό σύστημα διαφορετικό από αυτό, με το οποίο θα επιλεγεί στα Α.Ε.Ι. της Ελλάδος. Οι ομοεθνείς φίλοι μου πολλές φορές βρίσκονται αρκετά χιλιόμετρα ή ώρες μακριά από το κοντινό σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας και υποχρεώνονται, για διάφορους λόγους ασφαλείας, να συνοδεύονται, γιατί μπορεί να κινδυνεύουν.

Ταυτόχρονα, βρισκόμαστε αντιμετώπι με δύο διαφορετικούς πολιτισμούς και τρόπους ζωής, από τη μία τον ελληνικό και από την άλλη τον ντόπιο, καταλήγοντες πολλές φορές

σε αδιέξοδα ιδεολογικά και σε πνευματική σύγχυση. Αρκετές επίσης φορές οι περιουσίες των γονέων μας γίνονται αντικείμενο λεηλασίας και καταστροφής σε έκρυθμες περιόδους και ανά πάσα στιγμή ο κόπος τόσων δεκαετιών κινδυνεύει να χαθεί, να δημευθεί ή να σπαταληθεί.

Πρέπει, λοιπόν, το επίσημο ελληνικό κράτος να σκέφτεται, να φροντίζει έμπρακτα και χωρίς χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες, τον Ελληνισμό εκτός συνόρων, διότι αυτοί διαδίδουν το ελληνικό μεγαλείο, τον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική κουλτούρα. Καλό θα ήταν, λοιπόν, το ελληνικό κράτος να μεριμνά ανά πάσα στιγμή για τη στήριξη της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Εκτός από τη φροντίδα για την υλικοτεχνική δομή των σχολείων, θα πρέπει να γινόμαστε κοινωνοί της σύγχρονης ελληνικής κουλτούρας, με ενημέρωση κάθε πολιτιστικής δραστηριότητας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρω τις θερμές μου ευχαριστίες στο Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και γενικά σε κάθε ελληνικό φορέα, επίσημο και ανεπίσημο, γιατί στην ελληνική κοινότητα Κινσάσας-Κογκό, στάθηκαν πάντοτε πολύτιμοι αρωγοί και συμπαραστάτες, τόσο σε περιόδους ομαλές, όσο και σε χρονικά διαστήματα επικίνδυνα, ακόμα και για τη σωματική μας ακεραιότητα.

Κάθε στιγμή η Ελληνική Πολιτεία, μέσω της Ελληνικής Πρεσβείας, βοηθάει το ελληνικό σχολείο, την ελληνική Εκκλησία και γενικότερα κάθε δραστηριότητα που μας κρατά ενωμένους με τη μητέρα Πατρίδα, ελπίζοντας κάθε φορά πως θα έρθει η ώρα της πολυπόθητης επιστροφής και δεν θα αργήσει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κύριος Κωνσταντίνος Μιχμίζος, από την Περιφέρεια της Λάρισας, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧΜΙΖΟΣ (Νομός Λάρισας): Αφού ευχαριστήσω τόσο εσάς κύριε Πρόεδρε, όσο και τον Πατέρα Μεταλληνό, αλλά και τον κύριο Κακλαμάνη, που συνέβαλε τα μέγιστα στην εδραίωση του θεσμού πιά της «Βουλής των Εφήβων», θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα, το οποίο θίχτηκε και από τους προηγούμενους ομιλητές και θα θιχτεί στη συνέχεια, αλλά κατά τη γνώμη μου δεν έχει καλυφθεί πλήρως μέχρι τώρα.

Πρόκειται για τον επόμενο γύρο με τον υπ' αριθμό ένα κίνδυνο για την Ελλάδα, την Τουρκία, σε μία σειρά θεμάτων, όπως το Κυπριακό, την Υφαλοκρηπίδα, την επέκταση των χωρικών υδάτων, τις μειονότητες και άλλα, ο οποίος βρίσκεται πλέον εν όψει. Το ερώτημα, όμως είναι, τι πρέπει να γίνει από εδώ και πέρα, πολύ περισσότερο αφού η Τουρκία φαίνεται ότι το παράκανε, με αποτέλεσμα να προκαλέσει αντιδράσεις στην Ευρώπη και τις Η.Π.Α.. Υπάρχει, έτσι, τώρα η δυνατότητα για την Ελλάδα, για πρώτη φορά μετά από πολλά

χρόνια, να δημιουργήσει ένα πιο ευνοϊκό κλίμα για τις θέσεις της στην Ευρώπη και την Αμερική, που το τελευταίο που θα επιθυμούσαν, μετά το κλείσιμο της πληγής της Γιουγκοσλαβίας, θα ήταν μία γενικευμένη σύρραξη στην περιοχή μας. Οι επισημάνσεις μου είναι οι εξής:

Η πολιτική μας απέναντι στην Τουρκία πρέπει να γίνει περισσότερο αποφασιστική, με διεκδικήσεις, που θα είναι δυνατόν να αποτελέσουν διαπραγματευτικό πλεονέκτημα σε μία μελλοντική διαπραγμάτευση. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει, παραδείγματος χάριν ακόμα και αμφισβήτηση της τουρκικής κυριαρχίας στην Ίμβρο και στην Τένεδο, στις οποίες η Τουρκία έχει καταπατήσει όλες τις διεθνείς συνθήκες, που καθορίζουν τον τρόπο διοίκησής τους, ενώ το θέμα των ελληνικών περιουσιών στην Κωνσταντινούπολη θα έπρεπε να συνδεθεί άμεσα με τις σχέσεις της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αντί να είναι απλώς η αφορμή για κάποιες διαμαρτυρίες, που γρήγορα ξεχνιούνται στα συρτάκια της διπλωματικής γραφειοκρατίας.

Πρέπει, επίσης, να υπάρχει άμεση απάντηση σε κάθε τουρκική πρόκληση, έμπρακτη, όταν είναι δυνατόν, ώστε να πειστούν οι Τούρκοι πως κάθε διεκδίκηση εκ μέρους τους θα έχει σαν αποτέλεσμα την επιδείνωση της διαπραγματευτικής τους θέσης. Όταν, για παράδειγμα, μετά την κρίση στα Ίμια, η κυρία Τσιλέρ προκαλούσε την Ελλάδα, λέγοντας ότι η επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια, ότι και αν γινόταν, θα αποτελούσε αιτία πολέμου, την επόμενη μέρα έπρεπε η Ελλάδα να αποφασίσει την επέκταση στα δώδεκα μίλια των χωρικών υδάτων στα νησιά του Ιονίου με οποιοδήποτε πρόσχημα, όπως άλλωστε έχει δικαίωμα να κάνει, για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, μέχρι τη δίωξη του λαθρεμπορίου. Και αν ξέσπαγε κρίση και δεχόμασταν πιέσεις να αποσύρουμε την απόφαση αυτή, θα μπορούσαμε κάλλιστα να απαντήσουμε ότι θα επαναφέρουμε το status quo στα νησιά του Ιονίου, με τον όρο να περιορίσει και η Τουρκία τα χωρικά της ύδατα από τα δώδεκα στα έξι μίλια, στη Μαύρη Θάλασσα και τα νότια παράλια της Μικράς Ασίας. Έχετε την εντύπωση, πώς μετά από αυτό δεν θα ξανασκεφτόταν δύο και τρεις φορές η τουρκική κυβέρνηση, πριν προχωρήσει σε νέες διεκδικήσεις;

Εμείς, ακόμα μπορεί να μην επιθυμούμε τον πόλεμο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να είμαστε όσο καλύτερα προετοιμασμένοι, σε περίπτωση που αυτός γίνεται αναπόφευκτος. Οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι, να εκμεταλλευτούμε όλες τις αδυναμίες της Τουρκίας σε μία πιθανή σύγκρουση.

Το 1987, όταν υπήρξε και πάλι απειλή πολέμου, σημαντική βοήθεια για τον καλύτερο σχεδιασμό των κινήσεων του στρατού μας, ήταν η συμφωνία με τη Βουλγαρία, να εγγυηθεί την ασφάλεια των συνόρων μας μαζί της, ώστε να μην υπάρξει ανάγκη φύλαξης τους από μεγάλο μέρος των δυνάμεών μας. Αντίστοιχες κινήσεις μπορεί να γίνουν και στο μέλλον,

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα μάλιστα, λόγω των συνεπειών της λήξης του ψυχρού πολέμου.

Η συμμετοχή μας, τέλος, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορεί να πρέπει να αξιοποιηθεί περισσότερο δυναμικά, πέρα από το αυτονόητο βέτο που πρέπει να ασκούμε σε όλες τις διαδικασίες για την ενίσχυση της Τουρκίας από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Βέβαια, δεν θα πρέπει να περιφερόμαστε στην Ευρώπη, για να μας εγγυηθούν τα σύνορά μας οι Δανοί, οι Βέλγοι, οι Ολλανδοί, αυτοί που κατέρρευσαν σε μία μέρα, για να μην πούμε συνθηκολόγησαν με τον Χίτλερ. Πολύ περισσότερο λανθασμένες εκτιμήσεις περί επερχόμενης ευρωπαϊκής άμυνας, η οποία θα εγγυηθεί τα ελληνικά σύνορα, είναι επικίνδυνες για την εθνική ασφάλεια, επειδή ακριβώς στα θέματα εθνικής ασφάλειας δεν έχουμε την πολυτέλεια να είμαστε αιθεροβάμονες.

Αναμφίβολα, ο ευρωπαϊκός πολιτικός χώρος παραμένει για την Ελλάδα ένα σημαντικό πεδίο άσκησης οικονομικών και πολιτικών δραστηριοτήτων. Όμως η ενίσχυση της χώρας από μη αποτελεσματική διεκδικητική πολιτική είναι διαφορετικό από τη ψευδαίσθηση πως υπάρχει οποιοσδήποτε, που θα μπορούσε να εγγυηθεί τα σύνορα της Ελλάδος.

Τελειώνοντας, ο Μέγας Αλέξανδρος δεν κατατρόπωσε την Ασία, ούτε με τον αριθμό του στρατού και τη δύναμη των όπλων του, ούτε περιφερόμενος ανά τον κόσμο, προσπαθώντας να βρει το δίκαιό του. Είχε τη σοφία να επιλέγει τις μάχες του και την ψύχραιμη αποφασιστικότητα να μην παρκακλίνει των στόχων του.

Με βάση τα παραπάνω προτείνω: Τη δημιουργία μόνιμου εθνικού συμβουλίου χάραξης εξωτερικής πολιτικής. Η αποτελεσματικότητα ενός τέτοιου συμβουλίου θα είναι μέγιστη, αν πληροί τους παρακάτω όρους:

– Να είναι υπερχομματικό. Τα μέλη του θα υπηρετούν τηθεία όχι μικρότερη των δέκα χρόνων και όχι μεγαλύτερη των δέκα πέντε.

– Οι αποφάσεις του θα είναι δεσμευτικές για την εκάστοτε κυβέρνηση και δεν θα έχουν απλώς συμβουλευτικό χαρακτήρα.

– Τα μέλη του θα καλύπτουν το φάσμα της πολιτικής πρακτικής διεθνούς σκέψης και στρατιωτικής ηγεσίας και ο διορισμός τους θα οριστικοποιείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Μέχρι να γίνουν όμως αυτά, όλοι όσοι ασχολούνται με τα εθνικά προβλήματα ας προσέξουν. Στην παγκόσμια σκακιέρα της εξωτερικής πολιτικής και της διπλωματίας κάθε χαμένη παρτίδα σηματοδοτεί ταυτόχρονα και μία νέα χαμένη παρτίδα! Ευχαριστώ.

(Χειρογραφήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εγώ δεν έχω δικαίωμα, βέβαια, από τη θέση που βρίσκομαι να σχολιάζω, αλλά νομίζω ότι μπορώ να υπενθυμίσω έναν αρχαιοελληνικό μύθο, Αισώπιο μύθο. Το

φίδι επήγε στον Δία και του παραπονέθηκε ότι οι άνθρωποι το τσαλαπατούν. Και ο Ζεύς «πατήρ ανδρών τε, Θεών τε», όπως τον ονομάζει ο Όμηρος, του απήντησε: «Εάν εδάγκωνες τον πρώτο που σε πάτησε, κανένας άλλος δεν θα τολμούσε να σε ξαναπατήσει!»!

Ακολουθεί η κυρία Θάλεια Χρυσόχοου, Β' Αθήνας.

ΘΑΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πατέρα Γεώργιε Μεταλληνέ, αγαπητοί συνάδελφοι. Θα ήθελα με τη σειρά μου να καταθέσω κάποιες προτάσεις για την εξωτερική πολιτική της Ελλάδας και την άμυνά της.

Κατ' αρχάς το δόγμα της εξωτερικής μας πολιτικής θα πρέπει να είναι: ό,τι κατέχουμε σήμερα αποτελεί το ελάχιστο του ιστορικού και εθνικού χώρου μας. Συνεπώς, δεν παραχωρούμε τίποτα, ούτε διαπραγματευόμαστε τίποτα από το χώρο αυτό.

Αντίθετα, μάλιστα, διεκδικούμε το σύνολο του ιστορικά κατοχυρωμένου χώρου μας μέσω της έντιμης διαπραγμάτευσης, όσον αφορά η διαπραγμάτευση αυτή το χώρο που τώρα στερούμαστε –δηλαδή, Πόντο, Κωνσταντινούπολη, Μικρά Ασία, Ίμβρο, Τένεδο, Β.Κύπρο– επιφυλασσόμενοι να ασκήσουμε τα ιστορικά μας δικαιώματα, όπως και όποτε εμείς θέλουμε.

Τέλος, απαιτούμε απόλυτο σεβασμό των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων του Ελληνισμού, όπου και αν αυτός βρίσκεται, της ιστορικής μας ύπαρξης, της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας, της τιμής, της αξιοπρέπειάς μας. Να ισχύσει και να μην είναι διαπραγματεύσιμη η εφαρμογή του ενιαίου αμυντικού δόγματος με την Κύπρο, τουλάχιστον όσο η Τουρκία κατέχει παράνομα τη Β.Κύπρο.

Όσον αφορά την Κυπριακή Δημοκρατία, κράτος ανεξάρτητο χωρίς στρατεύματα κατοχής και σύνθεση πληθυσμού ακριβώς ανάλογη με εκείνη, που υπήρχε από την τουρκική εισβολή, δηλαδή χωρίς κανένα έποικο. Οι τουρκογενείς παλαιοί κάτοικοι ισότιμοι πολίτες θα είναι και θα εκπροσωπούνται από την εκάστοτε Κυπριακή Κυβέρνηση. Όσοι δεν θέλουν, μπορούν να μεταναστεύουν στη χώρα της αρεσκείας τους.

Επίσης, διατήρηση εκ μέρους της Ελλάδας στην επικαιρότητα της αδιαμφισβήτητης ελληνικότητας της Ανατολικής Θράκης, του Πόντου, της Μικράς Ασίας, της Ίμβρου και της Τενέδου.

Οι μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης θα είναι Έλληνες πολίτες, ισότιμοι και θα εκπροσωπούνται από την εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση. Όσοι αισθάνονται τούρκοι, ας πάνε να μείνουν στην Τουρκία.

Όσον αφορά τα Σκόπια, τη διεκδίκηση του ποσοστού του Μακεδονικού χώρου, το οποίο τώρα κατέχουν. Δεν παραχωρούμε ούτε το σύμβολο της Βεργίνας, ούτε το όνομα Μακεδονία ή παράγωγό του, απορρίπτοντας φυσικά απόλυτα και επιθετικά τις βλέψεις τους στον ελλαδικό χώρο. Αν νιώθουν Μακεδόνες, ας ενσωματωθούν στην Ελλάδα.

Όσον αφορά την Αλβανία, διεκδίκηση της Β. Ηπείρου, τουλάχιστον αυτονομήσή της. Όσοι Αλβανοί παραμένουν εκεί, θα έχουν όλα τα προβλεπόμενα δικαιώματα και δεν θα ενοχλούνται, εφόσον και εκείνοι είναι νομοταγείς. Τα συνόραμάς μας, όμως, θα πρέπει να είναι απαραβίαστα και αδιαπέραστα από λαθρομετανάστες.

Τέλος, η Ελλάδα πάντοτε αγαπούσε την ειρήνη και πάντοτε οι πόλεμοι της ήταν αμυντικοί. Όμως, πρέπει πάντοτε να είναι αμειλικτη σε κάθε περίπτωση επιβουλής ή πρόκλησης, αμειλικτη σε κάθε περίπτωση υπονόμευσης από μέσα και η απάντησή της άμεση και πολλαπλάσια. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Απλά για την ιστορία θέλω να σημειώσω ότι αυτό το παραμύθι, των λεγομένων τριών Μακεδονιών, είναι σταλινικόν κατασκεύασμα. Δυστυχώς, τα σχολικά βιβλία το επαναλαμβάνουν και το αναπαράγουν, χωρίς να έχουν αίσθηση αυτού του γεγονότος. Όταν το 1913, μετά τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου συμφωνήθηκε μεταξύ των εμπολέμων η ειρήνη, δεν διαιρέθη καμμία Μακεδονία. Απλώς η Συνθήκη του Βουκουρεστίου λέει ότι, ίσα με εκεί που έφθασαν οι στρατοί των χριστιανικών κρατών της Βαλκανικής στο έδαφος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, το κομμάτι το οποίο κατέλαβε ή απελευθέρωσε ο στρατός της κάθε χώρας, προσαρτάται σε αυτή τη χώρα. Έχει σημασία αυτό το πράγμα να το γνωρίζουμε, διότι συνήθως μας λένε ότι η Μακεδονία με τη βία διαιρέθηκε στα τρία και τάχα οι ελεύθεροι Μακεδόνες και η ελεύθερη Μακεδονία είναι η Μακεδονία του Γκλιγκόρφ, ο οποίος πρέπει να ελευθερώσει και εμάς.

Ο κύριος Ανδρέας Αναγιωτός, από τη Λάρνακα έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΑΓΙΩΤΟΣ (Λάρνακα): Αξιότιμο Προεδρείο, αγαπητοί συνάδελφοι. Ως Έλληνας Κύπριος, ζώντας το Κυπριακό πρόβλημα από κοντά και αγωνιώντας για την έκβασή του, θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόβλημα το νησιού μου και να πω τις απόψεις μου γι' αυτό.

Τη στιγμή αυτή η Τουρκία διαθέτει στην Κύπρο 35.000 στρατιώτες και οι απειλές, που εκτοξεύει κατά καιρούς κατά του νησιού, έχουν γίνει σύνθητες φαινόμενο. Παράλληλα η Τουρκία μπούκοτάρει κάθε προσπάθεια δίκαιης επίλυσης του Κυπριακού και προσπαθεί να μονιμοποιήσει τη διχοτόμηση του νησιού, την οποία επέβαλε με την εισβολή του 1974.

Όλα αυτά τα χρόνια και ενώ ο πιο απλός άνθρωπος καταλαβαίνει ότι οι ήττες, που συνεχώς έρχονται για την ελληνική πλευρά στην Κύπρο, οφείλονται στη στρατιωτική ισχύ της Τουρκίας, δεν υπήρξε από μέρους του ελληνικού κράτους, αλλά και αυτού σε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση, συγχροτημένη πολιτική, η οποία να απαντά στη στρατιωτική απειλή, που αντιμετωπίζει η Κύπρος.

Ως Κύπρος και ως Ελληνισμός γενικότερα είχαμε μέχρι

πρόσφατα τουλάχιστον μία υποτυπώδη και ανεπαρκή άμυνα και αρκούμασταν σε συμβολικές αμυντικές δαπάνες. Δυστυχώς, ακόμα και σήμερα που ο τουρκικός κίνδυνος είναι πασιφανής, ακούμε απόψεις που είναι εναντίον της αμυντικής μας θωράκισης και ανθρώπους που θεωρούν άχρηστο το στρατιωτικό μας εξοπλισμό.

Μήπως έχουμε θυσιάσει τις υπέρτατες αξίες, ελευθερία και εθνική αξιοπρέπεια στο βωμό της ευμάρειας, της καλοπέρασης και των μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων; Δεν πρέπει άραγε να σταθούμε πιο υπεύθυνοι απέναντι στις απαιτήσεις και επιδιώξεις του Έθνους, κοιτάζοντας το εθνικό συμφέρον;

Η πίστη μας ότι το Κυπριακό πρόβλημα θα λυθεί δίκαια με τη βοήθεια των Ηνωμένων Πολιτειών ή της Βρετανίας ή βάσει των ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών, με την κατάσταση που επικρατεί σήμερα, όσον αφορά το ισοζύγιο δυνάμεων στην περιοχή, κρίνεται ως αφελής.

Οι απανωτές συνομιλίες και οι συνεχείς δικές μας υποχωρήσεις μόνο στην καταστροφή μας οδηγούν. Ο διάλογος, φυσικά, και τα ειρηνικά μέσα είναι ο καλύτερος τρόπος λύσης του Κυπριακού. Η υπερβολική μας, όμως, πίστη σε αυτά θα είναι και αναποτελεσματική, αφού η Τουρκία έχοντας το επάνω χέρι, καθορίζει την πορεία των συνομιλιών και μας οδηγεί πάντα στο αδιέξοδο αποκομίζοντας οφέλη μόνο γι' αυτήν.

Η έλλειψη στρατιωτικής ισχύος σήμερα ισοδυναμεί με έλλειψη πολιτικής ισχύος. Στις διεθνείς σχέσεις δεν παίρνεις αυτό που δικαιούσαι, αλλά αυτό που διεκδικείς και διαπραγματεύεσαι με επιτυχία, όταν διαπραγματεύεσαι από θέση ισχύος.

Γι' αυτό προτείνω την υιοθέτηση της πολιτικής της στρατιωτικής αποτροπής. Αποτροπή είναι η στρατηγική εκείνη, που θα αποθαρρύνει τον αντίπαλο από το να επιτεθεί, καθιστώντας γνωστό ότι αν το αποτολμήσει, θα πληρώσει τίμημα δυσανάλογο από τα όποια κέρδη. Δεν λέω να αποδοθεί η Ελλάδα και η Κύπρος σε μία κούρσα εξοπλισμών με την Τουρκία, αλλά να έχουμε μία τέτοια στρατιωτική ισχύ, που να είναι ικανή να επιφέρει σοβαρά πλήγματα στην τουρκική πλευρά.

Η αμυντική θωράκιση της Κύπρου και η ενδυνάμωση του δόγματος του ενιαίου αμυντικού όρου δεν βοηθάει μονάχα την Κύπρο στον αγώνα της για επιβίωση, αλλά αυξάνει κατακόρυφα τις δυνατότητες και την ισχύ του Ελληνισμού. Ο έλεγχος του Κυπριακού και του γύρω του εναέριου και θαλάσσιου χώρου από σύγχρονα οπλικά συστήματα, η στάθμευση ελληνικών αεροσκαφών στην Κύπρο σε συνάρτηση με την παρουσία ελληνικών δυνάμεων στα νησιά του Αιγαίου και στην Κρήτη καθιστά τον Ελληνισμό κυρίαρχο ουσιαστικά στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου. Το γεγονός αυτό το γνωρίζει η Τουρκία και έχει αντιληφθεί ότι το «δόγμα» είναι η απάντηση των Ελλήνων στο γεωγραφικό πλεονέκτημά της και προσπαθεί να το πλήξει με κάθε τρόπο.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αν, λοιπόν, αποκτήσουμε μία στρατιωτική ισχύ, που να μας καθιστά υπολογίσιμους αντίπαλους, αλλά και συνομιλητές, τότε θα μπορούσαμε να επιδιώξουμε μία πραγματική και δίκαιη λύση για το Κυπριακό συγκαλώντας μία πανεθνική διάσκεψη, όπου όλα τα κόμματα θα βάλουν στην πάντα τις οποιοσδήποτε σκοπιμότητες και κινούμενοι όλοι γύρω από το εθνικό συμφέρον να χαράξουμε μία εθνική στρατηγική για το Κυπριακό, που τελικό στόχο θα έχει την απελευθέρωση της Κύπρου και την επανένωση του νησιού υπό την κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ελληνική και Κυπριακή Κυβέρνηση, δρώντας ως ένα, σε συνδυασμό με την ενεργοποίηση της ομογένειας ανά το παγκόσμιο και την έντονη δραστηριοποίηση του ελληνικού λόμπι, μπορούμε να καταφέρουμε πολλά πράγματα.

Εμείς οι ίδιοι να οδηγήσουμε το Κυπριακό εκεί που θέλουμε. Να το βγάλουμε από το ανιστόρητο πλέγμα της ομοσπονδίας και να το τοποθετήσουμε στις σωστές του βάσεις.

Όσον αφορά τη γενική εθνική πολιτική του Ελληνισμού σε όλα τα εθνικά θέματα, έχω να κάνω ορισμένες επισημάνσεις. Χρειάζεται, πιστεύω, να πάψουμε να βάζουμε το ρεαλισμό ως άλλοθι, για πράξεις μας που οδηγούν στο ξεπούλημα εθνικών δικαιωμάτων. Το τι χρειάζεται ο Ελληνισμός σήμερα για να πάει μπροστά είναι ένας συνδυασμός ρεαλισμού και οράματος. Έθνος χωρίς όραμα δεν μπορεί ούτε να δημιουργήσει, ούτε να μεγαλοουργήσει και πολλές φορές ούτε και να επιβιώσει.

Σε κάτι άλλο που θα ήθελα να αναφερθώ είναι το τραγικό λάθος και συνάμα εθνικά απαράδεκτη η τοποθέτηση, η διακηρυγμένη θέση της πολιτικής ηγεσίας στην Ελλάδα, για το ότι δεν διεκδικούμε τίποτα από άλλες χώρες. Είναι φυσικό ότι ένα έθνος διεκδικεί κάτι από τη στιγμή που έχει δικαιώματα. Και σας ερωτώ: Ο Ελληνισμός δεν έχει δικαιώματα στην Κωνσταντινούπολη, στην Ίμβρο και Τένεδο, στη Β. Ήπειρο, στον Πόντο; Η ύπαρξη εκεί της ελληνικής μειονότητας, του ελληνικού στοιχείου, δεν μας προσδίδει κάποια δικαιώματα; Δεν λέμε να πάρουμε αυτά τα μέρη πίσω, αλλά τουλάχιστον να διεκδικήσουμε την ευημερία των σκλάβων αδελφών μας, από υποχρέωση σε αυτούς τους ανθρώπους, που από άποψη ιστορικής μνήμης αυτές οι αλύτρωτες πατρίδες πρέπει να τύχουν καλύτερης αντιμετώπισης από την Ελληνική Κυβέρνηση.

Προτείνω για αυτά τα θέματα: Εφαρμογή του δικαιώματος για εκπαίδευση, που σε αυτή την περίπτωση να είναι η ελληνική, με το κτίσιμο ελληνικών σχολείων σε αυτά τα μέρη. Ανέγερση εκκλησιών, όπου υπάρχει ο Ελληνισμός. Καταγγελία κάθε ενέργειας, που θέτει σε κίνδυνο την ομαλή διαβίωση των Ελλήνων μέσω του ΟΗΕ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της διεθνούς αμνηστίας. Οικονομική βοήθεια από το ελληνικό κράτος και κίνητρα, για να μείνει εκεί ο ελληνικός πληθυσμός. Και τέλος, τα στοιχεία του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και του βυζαντινού να μπούν κάτω από την προ-

στασία διεθνών Οργανισμών, όπως παραδείγματος χάρι η ΟΥΝΕΣΚΟ. Όλοι μαζί, ενήλικες και έφηβοι, ο καθένας με τον δικό του τρόπο, ας δουλέψουμε σκληρά και συλλογικά, για να δώσουμε στον Ελληνισμό τη θέση, που του αρμόζει σε αυτή τη γη και στην οποία πρέπει να ανεβεί ως την κορυφή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Από σας εξαρτάται τα όνειρα των έργων να γίνουν, όπως λέει ο Παλαμάς, έργα των ονείρων.

Η κυρία Ελένη Σταύρου, από την Α' Αθήνας, έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΥΡΟΥ (Α' Αθήνας): Θα παρακαλούσα, αν είναι δυνατόν, να μιλήσω αύριο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλώς.

Η κυρία Μελλομένη Γιώργη από τη Β' Αθήνας έχει το λόγο.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ ΓΙΩΡΓΗ (Β' Αθήνας): Χαίρετε.

Αφού σας ευχαριστήσω για την πραγματοποίηση της σημαντικής αυτής εκδήλωσης, της συμμετοχής των νέων στα κοινά, θα ήθελα να αναφερθώ στο επίμαχο πλέον ζήτημα της Βορείου Ηπείρου, της πατρίδας μου.

Νομίζω πως είναι σε όλους γνωστή η κατάσταση τόσο των Ελλήνων, που έχουν μείνει στον τόπο τους, όσο και αυτών που στο παρελθόν ή ακόμη και σήμερα εγκατέλειψαν και εγκαταλείπουν τα σπίτια τους, όχι μόνο για ένα καλύτερο μέλλον, αλλά κυρίως για την επιβίωσή τους.

Η τραγική πραγματικότητα, που καθημερινά βιώνουν οι λίγοι που έμειναν και οι πολλοί που ξενιτεύτηκαν, αναφέρεται τόσο στη φτώχεια, την εξαθλίωση, το φόβο του πολέμου για τους πρώτους, όσο και στην ανασφάλεια, το ρατσισμό, την εκμετάλλευση των δεύτερων.

Τα προβλήματα είναι τεράστια και σίγουρα έχει γίνει νύξη σ' αυτά από πολλούς, πολιτικούς και μη, καθώς και από μία περσινή έφηβο Βουλευτή, την Ελεωνόρα Κοκαβέση. Αυτό που μένει, είναι η εύρεση λύσεών τους, πράγμα που θα καταστεί δυνατόν με τη συνεργασία των Ελληνικών Κομμάτων, έτσι ώστε να χαραχθεί ενιαία εξωτερική πολιτική, αλλά και με τη συνεργασία Ελληνικού και Αλβανικού Κράτους, όσο ακόμα το δεύτερο υπάρχει.

Και στη συνεργασία αυτή, γέφυρα αποτελεί αναμφισβήτητη ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου, όχι όμως γέφυρα, πάνω στην οποία πατούν για την εξυπηρέτηση συμφερόντων και οι δύο πλευρές, αλλά γέφυρα που θα ενώνει τον Ελληνικό και τον Αλβανικό λαό, γέφυρα που θα στηρίζεται τόσο στην εξασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όσο και στην αναγνώριση και προστασία του ελληνικού στοιχείου, γιατί δεν είναι δυνατόν, όντας Έλληνες και καλούμενοι έτσι από την Ελληνική Κυβέρνηση, να μην αναγνωρίζεται γραπτώς η αλήθεια αυτή.

Έχουμε μείνει μετέωροι. Γιατί να μένουμε Έλληνες μόνο στα λόγια; Γιατί το Ελληνικό Κράτος δεν αναγνωρίζει την ταυτότητά μας αυτή και στα χαρτιά; Γιατί τόσα χρόνια μένουμε στο περιθώριο με ψεύτικες υποσχέσεις ενός καλύτερου μέλλοντος, εδραιωμένου στη συνεργασία και την ειρήνη;

Νομίζω ότι είναι γνωστή σε όλους η δύσκολη κατάσταση στην Αλβανία, τόσο στο Βορρά, όσο και στο Νότο, μετά την εξάπλωση των παρατραπεζών, όπου χιλιάδες Αλβανοί και Βορειοηπειρώτες εξαπατήθηκαν, χάνοντας μέχρι την τελευταία δεκάρα τους, την τελευταία ελπίδα, ίσως, επιβίωσής τους στα μέρη τους.

Σαφώς επικρίνω την Αλβανική Κυβέρνηση, που επέτρεψε τη λειτουργία τους, χωρίς να θέσει σαν κύρια ευθύνη την προστασία του λαού, με αποτέλεσμα να έχουμε οδηγηθεί σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις, όπου οι συμμορίες με τα Καλάσνικωφ έχουν τον πρώτο λόγο.

Θέλουμε να επιστρέψουμε στα σπίτια μας. Πού, όμως, να πάμε, όταν σε κάθε βήμα παραμονεύει ο φόβος, ακόμα και ο θάνατος; Και εκείνοι που έχουν μείνει πίσω, πώς να προστατεύσουν τον τόπο μας, όταν ζουν και κινούνται με ένα Καλάσνικωφ στον κρόταφο;

Δεν θα μπορούσα να διαφωνήσω στην αναζήτηση βοήθειας, ειρηνευτικής δύναμης από την Αλβανική Κυβέρνηση. Γιατί, όμως, η Ελλάδα δεν προσπάθησε ή δεν επέμενε να σταλεί η δικιά της δύναμη στο Νότο, στους Έλληνες, τους οποίους έπρεπε να προστατεύσει περισσότερο; Γιατί, ενώ η Ελληνική Κυβέρνηση γνωρίζει την ανεξέλεγκτη κατάσταση στα ελληνικά χωριά και γενικά σε όλη τη Βόρειο Ήπειρο, δεν συμμετέχει στην προσπάθεια αστυνόμευσης και προστασίας των Βορειοηπειρωτών, παρά βρίσκεται στην Κεντρική Αλβανία, όπου βρίσκονται πολλοί άλλοι, Ιταλοί, Ελβετοί, Γάλλοι, ή Τούρκοι;

Θα μπορούσε να πει κανείς πως κύριο μέλημα των δυνάμεων αυτών είναι η ασφαλής διανομή της ανθρωπιστικής βοήθειας. Στην υπάρχουσα κατάσταση, όμως, όπου Αστυνομία και Στρατός ουσιαστικά δεν υπάρχουν, δεν είναι σημαντική η συνεργασία και η βοήθειά τους στον τομέα αυτό;

Όμως, παρά τα φλέγοντα αυτά ζητήματα, ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα και στον τομέα της παιδείας και της θρησκείας.

Τα ελληνικά σχολεία στην πατρίδα μου, όσα απ' αυτά έχουν ακόμη μαθητές, είναι ελλιπή από κάθε άποψη. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, καθιερωμένο πολλά χρόνια πριν, παρέχει στους Έλληνες μόνο τη στοιχειώδη παιδεία, γραφή και ανάγνωση, με αποτέλεσμα τα παιδιά της Βορείου Ηπείρου να μην αποκτούν ευρείς λεξιλογικές γνώσεις.

Η αιτία του προβλήματος δεν αναφέρεται μόνο στα φτωχά βιβλία, σε περιεχόμενο, που χρησιμοποιούνται, αλλά και στην ελλιπή γλωσσική κατάρτιση των δασκάλων. Χρειαζόμαστε βοήθεια από το Ελληνικό Κράτος, την παροχή ελληνικών βιβλίων στα παιδιά, αλλά και την πραγματοποίη-

ση εκπαιδευτικών σεμιναρίων για τους δασκάλους της Βορείου Ηπείρου.

Δεν ζητάμε κατάργηση της αλβανικής γλώσσας από τα σχολεία –αφού για μια περαιτέρω σταδιοδρομία στην Αλβανία απαιτείται– αλλά σωστή εδραίωση της ελληνικής γλώσσας, έτσι ώστε και να μπορεί κάποιος να συνεχίσει τις σπουδές του και στην Ελλάδα, εφόσον το επιθυμεί. Το τελευταίο, όμως, προϋποθέτει και ελεύθερη επικοινωνία και ελεύθερη μετακίνηση των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου με τους Έλληνες της Ελλάδας.

Και ερχόμενη στο ζήτημα της θρησκείας, αφού ευχαριστήσω την Ορθόδοξη Εκκλησία, που έστειλε κληρικούς στην Αλβανία για την αναβίωση του Χριστιανισμού, θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη ανέγερσης εκκλησιών στην πατρίδα μου, ώστε οι συμπατριώτες μου –κι εγώ ακόμα– να μπορούν να ξαναβιώσουν τη ζεστασιά, την πραγματικότητα της ορθόδοξης πίστης και να δεχθούν στη ζωή τους ξανά τα μυστήρια της εκκλησίας.

Βασικός παράγοντας, όμως, στη θεμελίωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Βορείου Ηπείρου και στην Αλβανία, είναι η διδασκαλία της θρησκείας αυτής και στα σχολεία, έτσι ώστε και τα σημερινά παιδιά, αυριανοί κληρονόμοι του τόπου μας, να μπορούν να κατανοήσουν και να μεταδώσουν στους επόμενους τη χριστιανική πίστη και ζωή.

Η αναβάθμιση, όμως, της παιδείας και η αναστήλωση της θρησκείας της Βορείου Ηπείρου, καθώς επίσης και η επιβίωση των εκεί Ελλήνων απαιτεί οικονομική βοήθεια, τόσο με τη μορφή βιβλίων, όσο και με τη μορφή χρημάτων για την ανέγερση σχολείων και εκκλησιών. Ακόμη η ανθρωπιστική βοήθεια σε τρόφιμα, ρουχισμό και φάρμακα είναι απαραίτητη, για να ανταπεξέλθουν οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου στη δύσκολη αυτή κρίση των καιρών.

Ελευθερία, ειρήνη, δικαιοσύνη, ανθρωπιά, είναι το μέλημα των νέων και ευχόμαστε να βγούμε νικητές απ' αυτή την Αίθουσα.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Φυσικά ευχόμαστε όλοι νικητές να είμαστε σ' αυτή την ιστορία. Βεβαιότατα, πρέπει να κάνουμε πολλά, για να είμαστε νικητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι σ' αυτό το σημείο μπορούμε να κάνουμε ένα σύντομο διάλειμμα, αν και η Βουλή των μη Εφήβων δεν έχει διαλείμματα. Επειδή εσείς είστε πιστοί στην Αίθουσα και δεν διαρρέετε, ένα δεκάλεπτο διάλειμμα πιστεύω πως είναι χρήσιμο.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι οι γραπτές προτάσεις σας, πρέπει να είναι έτοιμες τουλάχιστον αύριο το πρωί, για να υποβληθούν, αν θέλετε να τεθούν σε ψηφοφορία, με τις επισημάνσεις που σας έχουμε κάνει εξ αρχής.

Νομίζω ότι έχουμε μείνει στην κυρία Αντωνία Πουλλή, η οποία ζήτησε να μη μιλήσει σήμερα. Καλώς.

Ο κύριος Αντώνης Στυλιανού, από τη Λεμεσό έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ (Λεμεσός): Αξιότιμο Προεδρείο, κύριοι συνάδελφοι. Ζω σε μία ημικατεχόμενη πατρίδα, πρόσφυγας και εγκλωβισμένος στον ίδιο μου τον τόπο. Εκεί οι άνθρωποι δεν διακινούνται ελεύθερα, δεν κατοικούν στα σπίτια που γεννήθηκαν. Βιώνουν καθημερινά τη βαρβαρότητα και τη βαναυσότητα του Τούρκου κατακτητή. Εκεί στην πατρίδα μου ο δρόμος ξεκινά από πολύ παλιά. Χάνεται η μνήμη στην ιστορική πορεία της Κύπρου. Κάποιοι αρχαίοι και κάποιοι Αρκάδες τρισμακάριστοι πρόγονοί μας, πριν από χιλιάδες χρόνια κατοίκησαν τούτη τη γη και την έθρεψαν με τα κορμιά τους, την πότισαν με το αίμα τους.

Η Κύπρος είναι εδώ. Η ιστορία διαλαλεί την ελληνικότητα της Κύπρου. Είμαστε Έλληνες, ανήκουμε στην ίδια πατρίδα που γέννησε τον πολιτισμό και τις τέχνες, την ελευθερία και τη δημοκρατία, που έχτισε Παρθενώνας και πρόσφερε Αρκαδία. Ανήκουμε σε ένα έθνος κοσμοϊστορικό, είμαστε κλαδί του ίδιου βαθύριζου γιγάντιου δένδρου, ριγμένοι στην ανατολική γωνιά της Μεσογείου. Από τα πανάρχαια χρόνια πολλούς αφέντες αλλάξαμε, δεν αλλάξαμε καρδιά.

Το Κυπριακό πρόβλημα δεν είναι Κυπριακό ζήτημα και δεν άρχισε το 1974 με τη βάρβαρη τουρκική εισβολή. Ο Αττίλας του έχει προσδώσει τις αληθινές του διαστάσεις. Είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Πρόβλημα εισβολής της Τουρκίας και κατοχής του 37% σχεδόν του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας, ενός ανεξάρτητου κράτους μέλους του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Η τουρκική αδιαλλαξία και η εγγενής τουρκική επεκτατικότητα προσδιορίζουν εξ ανάγκης τη θέση μας και τη θέση όλων, όσοι νοιάζονται για μια δίκαιη και βιώσιμη επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Οι 3.000 νεκροί, οι 1.619 αγνοούμενοι, οι ελεύθεροι πολιορκημένοι της Καρπασίας, αποτελούν αδιάσειστα ιστορικά τεκμήρια της τουρκικής βουλμίας και επεκτατικότητας. Δεν είναι εύκολη ή συνηθισμένη η έννοια της λέξης Τουρκία. Όσο καλόπιστα και συγκρατημένα και αν θελήσει να την εξετάσει κανείς, η έννοια αυτή είναι συνυφασμένη με το σφετερισμό, τις αγριότητες, τις βιαιότητες, τις γενοκτονίες, την κάθε μορφή απάνθρωπης μεταχείρισης.

Είμαστε τα νοτιοανατολικά σύνορα του Ελληνισμού, που τον απαντάμε σε όλο τον κόσμο.

Κλείνω, κύριοι συνάδελφοι, με μία ευχή: Είθε ο Πεντάδακτυλος, το σκλαβωμένο μαρτυρικό βουνό της Κύπρου, να

ανασηκώσει τους ώμους και να αποσειεί τους Τούρκους. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): «Το υνιν αντάν να τρώει την γην, τρώει την γην θαρκιέται, μα πάντα τζείνον τρώεται τζείνον καταλύεται», τελικά.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Η κυρία Στυλιανή Γεροστάθη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΓΕΡΟΣΤΑΘΗ (Νομός Εύβοιας): Σεβαστό Προεδρείο, Έφηβοι Βουλευτές. Θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα άμυνας σε εκείνους, που απειλούν την ουσία της ελληνικότητάς μας, τη φιλοτιμία και το όνομά μας, για τα κακώς επονομαζόμενα «ελγίνεια μάρμαρα».

Εδώ και 2.500 σχεδόν χρόνια ο Παρθενώνας ορθώνει το ανάστημά του στην Ακρόπολη, δεσποζοντας πάνω από την πόλη των Αθηνών. Λίγα κτίρια άντεξαν περισσότερο στο χρόνο, αλλά κανένα απ' αυτά δεν είχε να επιδείξει την αρχιτεκτονική συνθετότητα και την καλλιτεχνική υπεροχή του Παρθενώνα, καθώς και τις τόσο πλούσιες συμβολικές του αξίες.

Είναι ο Έλγιν, αυτός ο συλητής σκότων, αφού η αρπαγή και η οικειοποίηση ξένων αριστουργημάτων τέχνης, που αυτός μαζί με τους συνεργάτες του εκτέλεσε, ξεπερνά κάθε ηθική δεοντολογία. Εάν τα γλυπτά σταθεί μορφετό να επιστραφούν στην Ελλάδα, αυτό θα αποτελέσει μια δίκαιη και γενναιόδωρη ανταμοιβή για την εργασία, που οι ελληνικές αρχές και οι ειδικοί επιστήμονες προσφέρουν τώρα στην Ακρόπολη, ενώ θα αποδοθεί φόρος τιμής στο διαίρετο της τέχνης και της δικαιοσύνης.

Γι' αυτό προτείνω: Τα μάρμαρα να γίνουν γνωστά με το όνομα του Έλληνα γλύπτη Φειδία, που τα φιλοτέχνησε και όχι με το όνομα του Βρετανού αρχαιοκαπήλου, που κυριολεκτικά τα άρπαξε. Εκδηλώσεις ποικίλου περιεχομένου, όπως προβολή σχετικών ταινιών, εκθέσεων ζωγραφικής και γλυπτικής, θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες με στόχο εκτός της οικονομικής ενίσχυσης, αλλά και της τόνωσης του αισθηματός αγάπης και υπερηφάνειας για τα μάρμαρά μας.

Η Θεσσαλονίκη σαν πολιτιστική πρωτεύουσα του 1997 εκπέμπει κύρος και μέσα από εκδηλώσεις σ' αυτήν την πόλη θα ακουσθεί παγκοσμίως το αίτημα της επιστροφής. Ταχεία αποπεράτωση του μουσείου της Ακροπόλεως και αναστήλωση του περιβάλλοντος της Ακρόπολης, ώστε να είναι οι Έλληνες έτοιμοι σε κάθε στιγμή να αρπάξουν την κάθε ευκαιρία, που θα παρουσιασθεί στο άμεσο μέλλον, για να ξαναφέρουν πίσω τα μάρμαρά μας. Οι διεθνείς σύνοδοι για την προστασία της πολιτιστικής τους κληρονομιάς μπορούν αν όχι να αναγκάσουν τη Βρετανία να παραδώσει τους Ελληνικούς θησαυρούς που με παράνομο και ύπουλο τρόπο απέκτησε, αλλά να ασκήσουν απάνω της πίεση, ώστε εθελοντικά να επιστρέψει ό,τι αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής περιουσίας ενός λαού.

Πρέπει να θεσπισθεί στην Ελλάδα μια ειδικά οργανωμένη νομοθεσία, που να εξασφαλίζει τη διατήρηση και προστασία των αρχαίων θησαυρών και τον καθορισμό αυστηρών ποινών για όλους τους παραβάτες χωρίς κανενός είδους εξαίρεση. Παρουσίαση από την πλευρά των Ελλήνων μιας σειράς επιχειρημάτων, στα οποία θα συμπεριλαμβάνονται τα εμπορικά συμφέροντα της αγοράς αρχαιοτήτων, μια και η αγγλική πολιτική επηρεάζεται αρκετά από αυτά. Με αυτά να εγκαινιασθεί μακροπρόθεσμος διάλογος με τους υπευθύνους αυτής της αγοράς, ώστε όχι μόνο να επιτευχθεί η επιστροφή τους, αλλά και να κτυπηθεί στη ρίζα του το κακό της αρχαιοκαπηλίας. Καταφυγή σε νομικά μέτρα, ώστε να προσβάλουν οι Έλληνες την εγγυητικότητα του τίτλου ιδιοκτησίας του Βρετανικού μουσείου ως προς τα μάρμαρα.

Ταυτόχρονα να ετοιμασθεί μια επιχειρηματολογία, ικανή να αντικρούει και να καταργεί τους ισχυρισμούς των Βρετανών. Θα ήταν πιο σωστό, εάν πραγματικά σεβόμαστε τις υψηλές τέχνες, να στηθεί ακέραιο το πρωτότυπο. Τα πολύτιμα μνημεία της αρχαίας ιδιοφυΐας και καλαισθησίας θα συμβάλουν όχι μόνο στην παραγωγή των τεχνών, αλλά και στην εξύψωση του εθνικού μας χαρακτήρα, του πλούτου μας, του ουσιαστικού μας μεγαλείου.

Τελειώνοντας απευθύνομαι στους Βρετανούς και τους λέω: «δώστε πίσω τα μάρμαρά μας. Αφήστε τα να αναδειχθούν εκεί που η τέχνη στέκει ακόμη άγρυπνη πάνω από τον τάφο του Φειδία».

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ευαγγελία Αλεξοπούλου από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Σεβαστέ κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω για το Μακεδονικό ζήτημα. Η Μακεδονία υπήρξε πάντοτε στο στόχαστρο διεθνών συνωμοσιών και επιβουλής των μεγάλων δυνάμεων και των γειτονικών της κρατών, που αμφισβητούσαν κατά καιρούς την ελληνικότητά της. Ο φιλέλληνας Πέτροφ, συναισθανόμενος την βαρύτατη αδικία κατά της Μακεδονίας, εξέδωσε το 1903 βιβλίο με πλήθος επιχειρημάτων, ιστορικών και φυλετικών, με τα οποία κονιορτοποιούσε την ξένη προπαγάνδα.

Βέβαια η ιστορία της Μακεδονίας είναι πάρα πολύ παλιά. Αντίθετα το Σκοπιανό αρχίζει πάρα πολύ αργότερα, όταν τα Σλαβικά φύλα εγκαταστάθηκαν στη Βαλκανική χερσόνησο. Η προβολή και η λάμψη της Μακεδονίας ήταν μεγάλη κατά τους Βυζαντινούς, αλλά και ακόμη κατά τους παλαιότερους χρόνους. Η θέση της είναι νευραλγική. Η Μακεδονία υπήρξε από τα παλαιότερα χρόνια αντικείμενο διαμάχης και πολλοί ήταν αυτοί που ονειρεύτηκαν να την κατακτήσουν.

Η ουτοπική φαντασίωση των Βουλγάρων για τη μεγάλη Βουλγαρία έμεινε στη Βουλγαρία. Σήμερα συνεχιστές των Βουλγάρων είναι οι Σκοπιανοί. Αυτοί φαίνονται εξυπνότε-

ροι από τους πρώτους. Κατηλεύονται με πρωτοφανή αθλιότητα την ιστορία, διαστρεβλώνουν με τρομερή επιδειξιότητα την αλήθεια, ενώ εκμεταλλεύονται στο έπακρο ένα μικρό γεωγραφικό μέρος της Μακεδονίας, που τους παραχωρήθηκε, προκειμένου να διεκδικήσουν στο μέλλον εδάφη που θέλουν. Ακόμη η προετοιμασία τους, για να δεχθούν με ιδιαίτερη ευχαρίστηση το όνομα Μακεδονία για το κρατίδιό τους σαν αμοιβή των χρόνιων κόπων τους, είναι μεγάλη. Έχουν μεγάλη βιβλιογραφία και το έντυπο υλικό, που έχω συγκεντρώσει και αναφέρεται στην προπαγάνδα τους, είναι μεγάλο. Εκδίδουν βιβλία, φυλλάδια και εφημερίδες που αναφέρονται στο κράτος τους, παρουσιάζοντάς το σαν Μακεδονία, διαστρεβλώνοντας την αλήθεια ανάλογα με τους στόχους που θέλουν να πετύχουν. Βέβαια, τέτοια έντυπα φυλλάδια δεν κυκλοφορούν μόνο στο εσωτερικό της χώρας τους, αλλά και στο εξωτερικό. Στα σχολεία τους διδάσκονται πράγματα αναληθή και καλλιουργείται μέσα τους το αίσθημα ότι αυτοί είναι Μακεδόνες και ότι κάποια μέρα πρέπει να ανασυγκροτήσουν τη χώρα τους και ότι οφείλουν να πάρουν πίσω το υπόλοιπο κομμάτι της Μακεδονίας, που είναι υποδουλωμένο στους Έλληνες.

Όμως, η αναίδεια των Σκοπιανών δεν σταματάει εδώ. Ισχυρίζονται ότι ο Μέγας Αλέξανδρος δεν ήταν Έλληνας, αλλά Μακεδόνας. Το αστέρι της Βεργίνας δεν δίστασαν να το βάλουν ως έμβλημα του κρατιδίου τους και στη σημαία τους. Και αποκορύφωμα της όλης στάσης των Σκοπιανών αποτελεί η στάση τους στην ίδια μας τη χώρα. Δεν δίστασαν να στείλουν ανθρώπους στις παραμεθόριες περιοχές της χώρας μας, αλλά και στα ενδότερα της Μακεδονίας, με στόχο να αλλάξουν το εθνικό φρόνημα των Ελλήνων Μακεδόνων. Με κάθε τρόπο προσπαθούν να πείσουν τους Έλληνες ότι δεν είναι Έλληνες παρά Μακεδόνες, που είναι υποδουλωμένοι στους πρώτους. Τέλος, τόλμησαν να οικειοποιηθούν και επώνυμους ήρωες, όπως το Μάρκο Μπότσαρη, που τον εμφανίζουν ως Μακεδόνα και τον ονομάζουν Μάρκο Μπότσαρο από το Περλεπέ.

Οι ιστορικοί των Σκοπιών ισχυρίζονται ότι οι Κύριλλος και Μεθόδιος, οι απόστολοι των Σλάβων, ήταν Μακεδόνες και άρα Σλάβοι, αφού γεννήθηκαν στη Θεσσαλονίκη, όπου τότε ο γηγενής πληθυσμός ήταν Σλαβικός και όπου όλοι μιλούσαν μία καθαρά σλαβική γλώσσα. Από την πλευρά της όμως η ελληνική Κυβέρνηση φαίνεται να αδρανεί. Δέχεται τις προκλήσεις των Σκοπιανών, που η αναίδειά τους και ο χλευασμός τους προς την ιστορία των Μακεδόνων και κατ' επέκταση προς ολόκληρη την Ελλάδα ξεπερνά κάθε όριο ανθρωπίνης αντοχής.

Η εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης φαντάζει αδύναμη να ορθωθεί και να σταθεί εμπόδιο στις κακούβουλες φιλοδοξίες των γειτόνων μας. Βέβαια, είναι γνωστό ότι η χώρα μας δέχεται πιέσεις από παντού και, φυσικά, δεν πρέπει να υποκύψει σ' αυτές. Ας αναλογισθούμε τί φρικτά θα ήταν τα απο-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τελέσματα της αναγνώρισης του κρατιδίου του Γκλιγκόρφωφ με το όνομα Μακεδονία για την ίδια μας τη χώρα. Τότε πλέον θα δινόταν το ελεύθερο στους Σκοπιανούς και θα διευκολύνουμε τους γείτονές μας να κάνουν πραγματικότητα τα όνειρά τους. Η Ελλάδα από την πλευρά της θα χάσει ένα πολύτιμο μέρος, τόσο κερδοφόρο γι' αυτήν. Τέλος, η χώρα μας θα χάσει τη δυναμικότητά της, την πυγμή και την παρρησία της. Θα προδώσει όλους αυτούς, που αγωνίστηκαν σ' αυτά τα εδάφη και τα πότισαν με το αίμα τους, για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι, για να είμαστε σήμερα Έλληνες και κανείς να μην μπορεί να το αρνηθεί αυτό.

Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να πάρουμε κάποια μέτρα, με τα οποία η Ελλάδα θα αποκρούσει τις προκλήσεις των Σκοπιανών. Κατ' αρχήν δεν θα πρέπει να δεχθεί το όνομα Μακεδονία, παράγωγο ή σύνθετό του, ως όνομα των Σκοπίων. Οι προκλήσεις, αλλά και οι πιέσεις θα είναι μεγάλες, αλλά η Ελλάδα από την πλευρά της θα πρέπει να αντέξει και να υπερασπίσει τον εαυτόν της μέχρι τελικής πτώσεως. Οι Σπαρτιάτες έλεγαν «ή ταν ή επί τας», ενώ ο Λεωνίδας στις Θερμοπύλες είτε «μολών λαβέ». Γιατί να μην το πούμε και εμείς σήμερα;

Στοιχεία αδιάσειστα, με τα οποία θα τεκμηριώσουμε τις θέσεις μας, υπάρχουν πολλά. Για την ελληνικότητα των Μακεδόνων μαρτυρούν άμεσα ο Θουκυδίδης και ο αργότερα ο Αρριανός, μετά ο Τίτος Λίβιος, καθώς επίσης και η Αγία Γραφή. Στην αρχαιότητα ουδέποτε τέθηκε θέμα εθνικότητας των Μακεδόνων, ακριβώς γιατί ήταν Έλληνες. Σήμερα, λοιπόν, τίθεται τέτοιο θέμα, ακριβώς, επειδή οι πολιτικοί μας έχουν άγνοια. Ακόμη πρέπει ο κόσμος να αρχίσει να ενημερώνεται γι' αυτό το θέμα. Θα πρέπει να εκδοθεί έντυπο υλικό στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και στο εξωτερικό. Η Μακεδονική ιστορία, σαν κομμάτι της ελληνικής που είναι, θα πρέπει να προβληθεί και να γίνει ευρύτερα γνωστή. Το ΙΝΤΕΡΝΕΤ αποτελεί μία πολύ καλή δίοδο. Επίσης, θα πρέπει οι Έλληνες του εξωτερικού να προβάλλουν το θέμα και να δώσουν στους ξένους να καταλάβουν κάποια πράγματα για το Μακεδονικό ζήτημα. Η Κυβέρνηση να μην είναι μόνο δέσμη της Νότιας Ελλάδας, αλλά αντίθετα να δείχνει ενδιαφέρον και για τη Βόρεια Ελλάδα, και μάλιστα για τη Μακεδονία. Τέλος, η ελληνική εξωτερική πολιτική οφείλει να είναι πιο δυναμική και με περισσότερα στοιχεία, ώστε να είναι σε θέση να διαψεύσει τις Σκοπιανές θέσεις και να φανερώσει τα επεκτατικά τους σχέδια. Στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, αν χρειασθεί, καλό θα ήταν να πήγαιναν οι δύο χώρες και να τηρηθούν στο έπακρο οι αποφάσεις του δικαστηρίου, για να υλοποιηθούν τα όποια δικαιώματα έχει η Ελλάδα στην περιοχή. Ας ευχηθούμε, λοιπόν, ποτέ το κρατίδιο του Γκλιγκόρφωφ να μην ονομασθεί Μακεδονία σε παράγωγο ή σε συνώνυμο αυτού του ονόματος. Είθε για πάντα εμείς οι Μακεδόνες να είμαστε ελεύθεροι. Μακάρι η Μακεδονία να είναι και στο μέλλον Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα συμβεί έτσι, αν ισχύσει αυτό που έλεγε ο Ίων Δραγούμης στις αρχές του αιώνα: «ας τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία, εμείς θα σωθούμε».

Η κυρία Γεωργία Τριανταφυλλοπούλου, από την Α' Πειραιά έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ, αγαπητοί συνάδελφοι. Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου, να πω κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις για ορισμένα προβλήματα, που αφορούν την εξωτερική μας πολιτική.

Όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, πρώτον σταθερή, αμετακίνητη, αταλάντευτη στάση στα θέματα εξωτερικής πολιτικής, η οποία θα πρέπει να χαραχτεί σε μακροχρόνια προοπτική και, ει δυνατόν, με ευρεία πολιτική σύνεση. Οι διαρκείς ταλαντεύσεις και υποχωρήσεις υποδηλώνουν αδύναμο και αναξιόπιστο κράτος. Στο εκβιαστικό δίλημμα, που συχνά τίθεται από εχθρούς και φίλους «ή υποχωρείτε ή πάτε σε πόλεμο», η απάντηση είναι «όχι» και στον έναν και στον άλλον.

Υπάρχει και μια τρίτη επιλογή –και εδώ θα συμφωνήσω με το συνάδελφό μου από τη Λάρινα– η πολιτική της αποτροπής. Αυτό σημαίνει, πρώτον, άμεση ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων με σύγχρονη υλικότεχνική υποδομή. Όχι ποσοτικός ανταγωνισμός εξοπλισμών, ιδιαίτερα με την Τουρκία, αλλά προσπάθεια ποιοτικής υπεροχής στον τομέα αυτόν.

Δεύτερον, ενεργοποίηση του απόδημου Ελληνισμού, που ή έχει αδρανοποιηθεί ή δρά αποσπασματικά, ασυντόνιστα και, ως εκ τούτου, αναποτελεσματικά.

Τρίτον, από αύριο, αν είναι δυνατόν, να αναληφθεί μεγάλη εκστρατεία ενημέρωσης της διεθνούς κοινής γνώμης –όχι τόσο των ηγετών, γιατί αυτοί γνωρίζουν– με όλα τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας και ενημέρωσης για τα δίκαια αιτήματα της Ελλάδος. Η τακτική αυτή θα ασκήσει τρομερή πίεση στους ηγέτες των χωρών τους. Πίεση που μόνον αυτοί αντιλαμβάνονται.

Τέταρτον, διπλωματική μάχη σε όλα τα επίπεδα, διεθνείς οργανισμούς κ.λπ. και αξιοποίηση όλων των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που διαθέτουμε.

Πέμπτον, δημιουργία καινούργιων συμμαχιών με κράτη-έθνη, που έχουν κοινά ή παρόμοια προβλήματα με τα δικά μας και φυσικά, κοινά συμφέροντα.

Έκτον, εντονότερη προβολή της ιστορίας της Ελλάδας, έτσι ώστε να αναδειχθούν διαυγέστερα οι αρχές της, οι αγώνες της, οι θυσίες της, η συνέπειά της, ο πολιτισμός και η κουλτούρα της ανά τους αιώνες.

Και τέλος, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, δυναμικά «ναι» στην ευρωπαϊκή ενοποίηση σε όλα τα επίπεδα, οικονομικά, πολιτικά, στρατιωτικά. Όχι, όμως, ως ουραγοί και συμφωνούντες με τις απόψεις των μεγάλων, αλλά ως πρωταγωνιστές απόψεων, οραμάτων και ιδεών.

Δεν απαιτούμε, αλλά απαιτούμε αυτό που μας ανήκει και αγωνιζόμαστε συνεχώς για άντληση πόρων από όλα τα συναφή σημεία.

Όχι, στην άρση του βέτο, τουλάχιστον για θέματα σημαντικά εθνικής σημασίας.

Ναι στη διεύρυνση της Ένωσης, ακόμη και με την Τουρκία, αλλά με ταυτόχρονη διασφάλιση των ελληνικών συμφερόντων.

Όσον αφορά τη διεθνή ειρήνη, φανατικά «ναι» στην ειρήνη, όχι όμως με οποιοδήποτε τίμημα. Δεν ξεχνούμε ότι υπέρτατο αγαθό είναι η ελευθερία!

Όσον αφορά τις μειονότητες, όχι στην ξενοφοβία, σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, κρατικός όμως έλεγχος των μεταναστών προσφύγων, διασφάλιση της δημόσιας τάξης.

Όσον αφορά την εθνική άμυνα και ασφάλεια, παροχή κινήτρων στους νέους των ακριτικών περιοχών προς αποφυγή εγκατάλειψης του τόπου τους, καθώς και των νέων απανταχού του Ελληνισμού για ποσοτική κυρίως, αλλά και ποιοτική, επάνδρωση εθνικά ευαίσθητων περιοχών.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι εμείς είμαστε το μέλλον της Ελλάδας. Και γι' αυτό θα σας πρότεινα να κάνετε εσείς την αρχή για την πραγματοποίηση αυτών των προτάσεων. Και σας βεβαιώνουμε ότι εμείς θα είμαστε οι ολοκληρωτές τους.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η αποτροπή είναι πάντα το αντίθετο της υποχώρησης. Ο μεγαλύτερος δάσκαλος των διεθνών σχέσεων, ο πιο επίκαιρος και ο πιο σύγχρονος, είναι ο Θουκυδίδης, ο οποίος μας δίδαξε: «Ει ξυγχωρήσετε, και άλλο τι μείζον ευθύς επιταχθήσεσθε ως φόβω και τούτο υπακούσαντες. Απισχυρισάμενοι δε, σαφές αν καταστήσασθε αυτοίς από του ίσου υμίν προσφέρεσθαι». Δεν θέλετε μετάφραση. Μάλλον τα ξέρετε αυτά τα πράγματα.

Με άλλα λόγια, εάν υποχωρήσετε σε κάτι που σας ζητάει ο αντίπαλος, θα υποχρεωθείτε σε λίγο να κάνετε και δεύτερη υποχώρηση. Γιατί το μήνυμα, που θα του έχετε δώσει είναι ότι από φόβο υποχωρήσατε και ικανοποιήσατε το πρώτο του αίτημα. Αν αντιθέτως, αντισταθείτε, αρνηθείτε, τότε θα τον υποχρεώσετε να σας συμπεριφέρεται ως ίσος προς ίσον.

Ο κύριος Παναγιώτης Κουτσός από τη Λάρισα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΣ (Νομός Λάρισας): Κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, καλησπέρα σας.

Είναι φανερό ότι πάντοτε η πατρίδα μας κινδύνευε από πληθώρα αρπακτικών, που προσπαθούν να καταξεδυσώσουν τα εδάφη μας.

Ένα από τα κυριότερα όπλα της για την αυτοπροστασία της αποτελούν σίγουρα οι ένοπλες δυνάμεις της, οι οποίες

πρέπει να λειτουργούν σωστά. Για να λειτουργούν σωστά, πρέπει να έχουν υψηλό φρόνημα, δυναμισμό, αυτοπεποίθηση και μεράκι για τη δουλειά τους. Αυτά τα χαρακτηριστικά όμως, λόγω των συνθηκών, δεν υπάρχουν πολλές φορές στα μέλη, που στελεχώνουν τις ένοπλες δυνάμεις μας. Και φυσικά, πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν, όταν αυτοί οι άνθρωποι αναγκάζονται να ζουν εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από τις οικογένειές τους, να νιώθουν την απουσία της οικογένειάς τους και να ζουν χωρίς αυτήν; Κάτι που σίγουρα θα επηρεάζει τον καθένα από μας στην αποπεράτωση του έργου του.

Έτσι λοιπόν, για να λυθεί το πρόβλημα αυτό, πρέπει να δημιουργηθούν ή οικήματα κατάλληλα για τη στέγαση των οικογενειών των στρατιωτικών στις ακριτικές μονάδες ή ακόμη καλύτερο θα ήταν οι μεταθέσεις των στρατιωτικών να γίνονταν σύμφωνα με την οικογενειακή κατάσταση αυτών. Δηλαδή κάποιος, που έχει μικρά παιδιά, δεν είναι δυνατόν να μεταφερθεί σε ένα νησί, στο οποίο υπάρχει ένας γιατρός μόνο και αυτός δεν είναι παιδίατρος καν.

Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε και να κάνουμε τις ανάλογες ενέργειες, ώστε οι μεταθέσεις να είναι αξιοπρεπείς, σωστές.

Πρέπει, επίσης, να αποκομματικοποιηθεί όχι μόνο η στρατιωτική ηγεσία, αλλά ολόκληρο το στράτευμα. Γιατί κομματικοποίηση υπάρχει. Και αυτό μπορούμε να το καταλάβουμε, αν μελετήσουμε τις μεταθέσεις των στρατιωτικών, αξιωματικών και υπαξιωματικών, όταν γίνεται κάποια αλλαγή Κυβέρνησης ή λίγους μήνες μετά από αυτή, για να μη φανεί η όλη ενέργεια.

Ακόμη, πιστεύω πως δεν πρέπει να εφαρμοστεί το νέο νομοσχέδιο περί στρατιωτικής θητείας. Δεν είναι δυνατόν να υπηρετούν άτομα σε κοινωφελείς οργανισμούς, την ώρα που όλοι ισχυριζόμαστε ότι υπάρχουν ήδη αρκετοί δημόσιοι υπάλληλοι. Αυτό θα μπορούσε να γίνει στην Αγγλία ή στην Ολλανδία, που δεν έχουν κίνδυνο από τους γείτονες εχθρούς τους. Εδώ όμως οι γείτονες είναι εχθροί μας στις περισσότερες περιπτώσεις.

Έτσι πρέπει να φυλάσσουμε τα σύνορα κατάλληλα και σε αυτό πρέπει να βοηθήσουν ...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συμπωματικά πάντως εγώ είμαι μαζί σας. Κατεψήφισα τη διάταξη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΣ (Νομός Λάρισας): Το εκτιμώ.

Έτσι λοιπόν, πρέπει να μη δοθεί αυτή η δυνατότητα σε αυτούς, που δεν θέλουν να υπηρετήσουν την πατρίδα, φυλάσσοντάς την με τα όπλα.

Κρίνω επίσης αναγκαίο, για τη διαφύλαξη του υψηλού φρονήματος των στρατιωτικών, τη δημιουργία μισθολογίου, ικανού να αντιμετωπίσει τις οικονομικές ανάγκες αυτών και των οικογενειών τους. Γιατί το τελευταίο νομοσχέδιο δεν προσέφερε ουσιαστικά τίποτα.

Και αυτό μπορούμε να το ελέγξουμε. Γιατί υπάρχουν

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

εκατοντάδες αξιωματικοί, οι οποίοι, για να ζήσουν τις οικογένειές τους, αναγκάζονται να κάνουν και δεύτερο επάγγελμα.

Έτσι μπορείτε να καταλάβετε ότι δεν μπορεί κάποιος να είναι σωστός αξιωματικός και ταυτόχρονα ταξιτζής ή παγωτατζής ή ο,τιδήποτε άλλο.

Πρέπει, λοιπόν, το Ελληνικό Κοινοβούλιο αποφασιστικά να σκύψει πάνω από τα προβλήματα αυτά και να προσπαθήσει για την επίλυσή τους, για να μπορούμε όλοι εμείς οι πολίτες να αισθανόμαστε πιο ασφαλείς, ξέροντας ότι υπάρχουν φύλακες.

Σας ευχαριστώ όλους.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κύριος Μανώλης Λαδόπουλος, από την Καβάλα έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πάτερ, φίλοι και συνάδελφοι στη Βουλή των Εφήβων. Χαίρομαι ιδιαίτερα που βρίσκομαι κι εγώ εδώ μαζί σας, για να αναπτύξουμε και να συζητήσουμε όλοι κάποια θέματα, τα οποία μας αφορούν.

Δεν μπορώ να πω, όμως, ότι χαίρομαι το ίδιο, όταν αντικρύζω τη σημερινή κατάσταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Είναι γεγονός ότι οι σημερινές σχέσεις των δύο χωρών συνεχίζουν να επηρεάζονται από επιθετικές βλέψεις, μεγαλοιδεατισμούς, ηγεμονικές τάσεις, κυριαρχικά δικαιώματα ή απαιτήσεις, προκαταλήψεις, που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν, καταπάτηση διεθνών συνθηκών και συμφέροντα μεγάλων τριτών.

Συγχρόνως όμως, η ανατροπή των διεθνοπολιτικών δεδομένων και η αποσταθεροποίηση στα Βαλκάνια έχουν δημιουργήσει νέες συνθήκες. Συνθήκες, που απαιτείται να προσεγγιστούν με ρεαλισμό.

Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας το ρόλο της χώρας μας, αλλά και αυτόν των γειτονικών χωρών. Οι διαμορφωνόμενες συνθήκες, δυστυχώς, δεν αφήνουν πολλά αισιόδοξα μηνύματα για την Ελλάδα. Γίνεται, συνεπώς, επιτακτική η ανάγκη για την εύρεση μιας φόρμουλας ικανής να οδηγήσει στην επιτυχημένη προσαρμογή μας στα δεδομένα του παιχνιδιού των διεθνών σχέσεων.

Διαπραγματευόμενοι, λοιπόν, με τα παραπάνω, αντιλαμβάνομαστε αμέσως την αναγκαιότητα εκτόνωσης της έντασης με την Τουρκία. Αυτή η αναγκαιότητα όμως της εκτόνωσης μπορεί να επιτευχθεί, κατά τη γνώμη μου, από τη λύση μιας εξίσωσης ουσιαστικά. Δηλαδή θα πρέπει να υπάρχει θέληση και από τις δύο πλευρές, αλλά συγχρόνως και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι θα βοηθήσουν κατάλληλα, έτσι ώστε αυτή η εκτόνωση να πραγματοποιηθεί. Είναι όμως κάτι, το οποίο το έχουμε συνειδητοποιήσει και το έχουμε καταλάβει όλοι μας: Ότι θέληση από την αντίπαλη πλευρά δεν υπάρχει.

Επομένως, πιστεύω πως είναι κοινή η διαπίστωση ότι το

νομικό και το πολιτικό οπλοστάσιο της Ελλάδας στο γενικότερο πλέγμα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων είναι δεδομένο και απόλυτα σαφές. Μόνο και μόνο με αυτό το γεγονός στο μυαλό μας μπορούμε να προχωρήσουμε και θα ξέρουμε ότι τα βήματα μας είναι σταθερά. Και σε όσους είναι ισχυρή η πεποίθηση πως διάλογος με την Τουρκία σημαίνει διαπραγμάτευση αδιαπραγμάτευτων κυριαρχικών δικαιωμάτων, θέλω να καταστήσω σαφές το εξής: Διάλογος και συζήτηση δεν σημαίνει εθνική μειοδοσία, πόσο μάλλον παραχώρηση.

Είναι αδύνατον να κατοχυρώσουμε νομικά τα εθνικά μας συμφέροντα, ούτε να τεκμηριώσουμε πολιτικά τις θέσεις μας αποδεικνύοντας τις προθέσεις της Άγκυρας και αποκαλύπτοντας την αδιαλλαξία της, εάν δεν θέσουμε ανοιχτά τα προβλήματα. Κρύβοντας το κεφάλι μας, όπως η στρουθοκάμηλος, και μιλώντας για ανυπαρξία διαφορών, οδηγούμαστε μαθηματικά στη θεωρία του λεγόμενου ανύπαρκτου Μακεδονικού.

Επί δεκαετίες μιλούσαμε περί ανύπαρκτου προβλήματος, το οποίο είχε ωστόσο τεθεί και τελικά, μετά από παλιωνδιές, έλλειψη πολιτικής και τεράστιο κόστος, οδηγηθήκαμε στις γνωστές λύσεις.

Συνεπώς, πρέπει όλοι μας να αποδείξουμε μέσω αυτής της οδού ότι επιθυμούμε να συμβάλουμε στην ενίσχυση του κύρους της χώρας μας και όχι στην περιχαράκωσή της.

Η ευαίσθητη γωνιά των Βαλκανίων, στην οποία βρισκείται η Ελλάδα, για να καταστεί πραγματικά ισχυρή, δεν απαιτεί έναν ξέφρενο εξοπλιστικό ανταγωνισμό με τη γείτονα χώρα, αλλά μία πολιτική, που θα διακρίνεται για την εμπιστοσύνη της στις ελληνικές θέσεις, αλλά συγχρόνως θα έχει το βλέμμα στραμμένο στο αύριο και όχι στο χθες. Μια πολιτική που θα αποκρούει τις αιτιάσεις των Τούρκων, αλλά και θα θέτει οργανωμένα τις ελληνικές θέσεις. Μία πολιτική χωρίς ασύμβατες και παράλληλες διαδικασίες, ανεπηρέαστη από εσωκομματικές αντιδράσεις και ακραίους υπερεθνικισμούς.

Οφείλουμε απαλλαγμένοι από ψευδαισθήσεις και αφελείς αντιδράσεις να έχουμε μία κοινή στρατηγική ρεαλιστικής μεθόδευσης της προάσπισης των εθνικών μας δικαίων και συγχρόνως, μακροπρόθεσμου οραματισμού μιας πορείας προς την πρόοδο, μέσα στα πλαίσια της παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας.

Συνεπώς, θέλοντας να συγκεκριμενοποιήσω αυτά, τα οποία έχω μέχρι στιγμής προαναφέρει, προτείνω την αξιοποίηση του οικουμενικού Ελληνισμού για την αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων. Η ισχύς του Ελληνοαμερικανικού λόμπυ να μη μείνει ανεκμετάλλευτη και το τελευταίο να καταστεί προωθητής των ελληνικών θέσεων στις Η.Π.Α.

Επίσης, να χρησιμοποιηθεί το κύρος της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας για τον επηρεασμό των ομόδοξων κρατών και της κοινής τους γνώμης υπέρ μας.

Ακόμη, να προχωρήσουμε στη δημιουργία ενός υπερεθνικού οργάνου λήψης αποφάσεων και ανάληψης της πλή-

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ρους ευθύνης των εξωτερικών υποθέσεών μας, καθώς και των εθνικών μας θεμάτων.

Ακόμη, να γίνει μία διεθνής διακήρυξη της ελληνικότητας των από την Τουρκία διεκδικούμενων περιοχών μας, μέσω της δημιουργίας εργασιογόνων επιχειρήσεων, που θα αποτρέπουν τη φυγή προς τα μεγάλα αστικά κέντρα και θα δώσουν την κατάλληλη οικονομική ώθηση που θα οδηγήσει στην ανάπτυξή τους. Συγχρόνως, να υπάρχει διασφάλιση της πολιτιστικής τους ταυτότητας και οντότητας, μέσω της πνευματικής υποστήριξης με πλήθος τρόπων.

Ακόμη, η προστασία μας από την οποιαδήποτε απειλή, αλλά και η θωράκιση της κάθε σπιθαμής γης της πατρίδας μας, όσον αφορά την υλικοτεχνική στρατιωτική υποδομή μας, πρέπει να προσεγγιστεί μέσω της ανάπτυξης της δικής μας δυνατής στρατιωτικής βιομηχανίας και την αποφυγή πλέον της εξάρτησής μας από χώρες, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες.

Πάνω απ' όλα όμως, πιστεύω ότι είναι καιρός και σεις οι ίδιοι, εσείς που βρισκόσθε στα έδρανα της εξουσίας να καταλάβετε ότι μας στερείτε την ελπίδα να ζήσουμε σε ένα κόσμο, ο οποίος εκτός από οράματα, θα διαθέτει και μία πραγματικότητα, μία πραγματικότητα, η οποία θα είναι ίδια όμως με αυτά τα οράματα, τα οποία έχουμε εμείς αυτή τη στιγμή.

Εμείς οι νέοι κρατούμε στα χέρια μας το ξίφος, το οποίο μπορεί να δώσει ένα τέλος σ' αυτό το γόρδιο δεσμό των Ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Μαρία Κορέα από τη Ροδόπη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ-ΜΑΡΙΝΑ ΚΟΡΕΑ (Νομός Ροδόπης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, Πάτερ, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές. Ως εκπρόσωπος του Νομού Ροδόπης, μίας περιοχής, όπου υπάρχει έντονο το μουσουλμανικό στοιχείο, θα ήθελα να θίξω ένα θέμα που απασχολεί όλους τους νέους της Θράκης.

Θα μιλήσω σύντομα, αλλά και περιεκτικά, έτσι ώστε να γίνω κατανοητή σε όλους.

Ευνοϊκή μεταχείριση Μουσουλμανοπαίδων, δυσμενής μεταχείριση των Χριστιανοπαίδων. Το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας με το νόμο 231/95 επέτρεψε την καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων, μόνο περισσότερων Μουσουλμανοπαίδων κατοίκων της Θράκης στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ) της χώρας κατά ποσοστό 0,5 του συνολικού αριθμού των εισακτέων. Έτσι στις Πανελλήνιες εξετάσεις του 1996 εισήλθαν στα ΑΕΙ 39 Μουσουλμανόπαιδα της Θράκης, των οποίων η βαθμολογία κυμαίνεται από 3 μόρια μέχρι 346 μόρια. Δηλαδή πρακτικά 39 μαθητές παρέδωσαν λευκή κόλλα.

Έχει υποστηριχθεί ότι ο νόμος αυτός για τη μειονότητα της Θράκης ικανοποίησε τη Διεθνή Κοινότητα και αναβάθμι-

σε το κύρος της χώρας στο εξωτερικό. Και εγώ ερωτώ: Δηλαδή, δεν θα έχουμε στο εξής επιθετικές συζητήσεις και εκθέσεις από το εξωτερικό για κακουχίες, που υφίστανται οι Μουσουλμάνοι της Θράκης;

Η τουρκική κυβέρνηση έχει αναγνωρίσει παρόμοιο δικαίωμα σαν και αυτό στην ελληνική μειονότητα, όταν καλά-καλά δεν έχει αναγνωρίσει ζωτικής σημασίας δικαιώματα;

Δεν ισχύει για όλους τους πολίτες η αρχή της ισονομίας και της ισοπολιτείας; Είναι μία αδικία που πρέπει να σταματήσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Χρυσάνθη Κυριαζή από την περιφέρεια Αχαΐας έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΥΡΙΑΖΗ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ Πατέρα, αγαπητοί συνάδελφοι. Ως γνωστόν σχεδόν εδώ και χίλια χρόνια διαρκεί η αμείλικτη σύγκρουση Τουρκίας-Ελλάδας. Στη βάση της βρίσκονται οι αγεφύρωτες φυλετικές, θρησκευτικές και χαοτικές πολιτισμικές διαφορές των δύο εθνών. Πρόκειται για σύγκρουση πολιτισμών, που προβλέπεται να διαρκέσει για πολλά ακόμη χρόνια ή μάλλον για πολλούς αιώνες.

Στη ρίζα του τουρκικού επεκτατισμού εις βάρος της Ελλάδος υπάρχει ο μουσουλμανικός θρησκευτικός φοντομενταλισμός. Ο ιδρυτής του σύγχρονου τουρκικού κράτους Κεμάλ Ατατούρκ άφησε διαρκή παρακαταθήκη στους Τούρκους και στους πολιτικούς τους εκφραστές να βάζουν τον τουρκικό εθνισμό, που στηρίζεται στις θέσεις της υπεροχής της τουρκικής ράτσας και πολιτισμού και τις επιδιώξεις του πάνω από τις τακτικές και κομματικές αντιδικίες. Πρόκειται για στρατηγική Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Αυτή η τουρκική στρατηγική έχει κορμό της την εκμετάλλευση των αντιθέσεων των μεγάλων δυνάμεων, με στόχο να γίνει η Τουρκία το κέντρο του Ανατολικομεσογειακού χώρου και ανατρέποντας το status quo της Συνθήκης της Λωζάνης να επανακτήσει τον έλεγχο στο Αιγαίο.

Απέναντι σ' αυτή την επεκτατική τουρκική στρατηγική η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη και οφείλει να εκπονήσει μία μακροπρόθεσμη αμυντική στρατηγική, η οποία πέρα από το πολιτικό, διπλωματικό πεδίο, να είναι σε θέση να στηρίξει αυτοδύναμα την άμυνα και την ασφάλειά της.

Όραμά μας πρέπει να είναι η επιβίωση στους επόμενους αιώνες της Ελλάδας, με ταυτόχρονη κατίσχυση των αξιών μας απέναντι σε εκείνες της Τουρκίας.

Διαρκής στρατηγικός μας στόχος πρέπει να είναι η δημιουργία από το εθνικό κέντρο ενός παγκόσμιου δικτύου επικοινωνίας, πληροφόρησης και καθοδήγησης του όπου γης υπάρχοντος ελληνικού στοιχείου, στην κατεύθυνση διατήρησης των αξιών του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού και της κληρονομιάς μας, η αξιοποίηση αυτού του δυναμικού και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

δύναμης στη διαρκή αντιπαράθεσή μας ενάντια στον τουρκικό επεκτατισμό, σε βάρος της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδος.

Υπάρχουν, λοιπόν, όροι διεξαγωγής του αγώνα και νικηφόρα κατάληξη της σύγκρουσης μεταξύ των δύο χωρών.

Αρχικά απαιτείται η ιδεολογική προπαρασκευή και στη συνέχεια η διαμόρφωση διαρκούς, σταθερού και μόνιμου σχεδίου-πλαισίου αντιπαράθεσης και πάλης απέναντι στην τουρκική απειλή, που να είναι συμφωνημένο από όλους τους πολιτικούς φορείς και είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο και να μην υπόκειται σε αλλαγές, εξαιτίας εναλλαγών των κομμάτων στην άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας.

Έπειτα, απαιτείται μία ισχυρή οικονομικά Ελλάδα. Απαιτείται, δηλαδή, μία μη εξαρτημένη οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας. Αυτό επιτυγχάνεται με θυσίες, όπως η περιστολή της τάσης για υπερχατανάλωση και μάλιστα, ξένων προϊόντων, με ταυτόχρονη στροφή προς την αποταμίευση, ώστε να δημιουργηθούν οι αναγκαίες προϋποθέσεις συσσώρευσης των τόσο αναγκαίων κεφαλαίων για επενδύσεις αναπτυξιακές, αλλά και για την εξεύρεση των αναγκαίων πόρων, για να βρίσκονται οι δείκτες του αξιόμαχου των Ενόπλων μας Δυνάμεων σε υψηλό πάντοτε σημείο.

Η ιστορία διδάσκει ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις, δηλαδή απειλής της εδαφικής μας ακεραιότητας για την τελική εξουδετέρωση του αντιπάλου, συγχρόνως με την αμυντική στρατηγική απαιτείται η εκπόνηση επιθετικής στρατηγικής –ο στρατηγός Γκιάμπ, νομίζω την είχε ονομάσει «αμυντική επίθεση»– με το να δημιουργήσουμε το ορθόδοξο τόξο, όπως θα μπορούσε να ονομαστεί η πολυσχιδής συνεργασία της Ελλάδας με τις χριστιανικές χώρες των Βαλκανίων και της Ανατολικής Ευρώπης. Έτσι, θα πετύχουμε την περικύκλωση, και εξουδετέρωση και αποδυνάμωση της Τουρκίας, ώστε αυτή να καταστεί ακίνδυνη και να πάψει μακροπρόθεσμα να συνιστά απειλή για την επιβίωση της Ελλάδας και του ελληνισμού.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ουρανία Γεωργιάκη, από τη Β' Αθήνας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΚΗ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστέ Πατέρα, αγαπητοί συμμαθητές. Θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα θέμα που σχετίζεται με την απήχηση, που έχει το ελληνικό στοιχείο στις υπόλοιπες χώρες του εξωτερικού, αν και δεν ασχολήθηκα με αυτό το θέμα στην έκθεσή μου.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται έντονο ενδιαφέρον για τον ελληνικό πολιτισμό, κάτι που εμείς οι Έλληνες δεν έχουμε αντιληφθεί ή γνωρίζουμε, αλλά δεν προβαίνουμε σε καμία ενέργεια, για να το προωθήσουμε και να το ενισχύσουμε.

Σε αρκετά σχολεία του εξωτερικού διδάσκουν τα αρχαία

ελληνικά, οι μαθητές προσεγγίζουν την ελληνική γλώσσα και έχουν επιπλέον τη δυνατότητα να γνωρίσουν την ελληνική ιστορία και πολιτισμό.

Αντίθετα, πολλοί από εμάς δυσανασχετούμε με τη δυσκολία εκμάθησής τους, όπως λέμε χαρακτηριστικά. Συχνά οργανώνονται από σχολεία ευρωπαϊκών χωρών εκδρομές στη χώρα μας, περιηγήσεις σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους, με στόχο να έρθουν άμεσα σε επαφή οι μαθητές με το ελληνικό πνεύμα και την ελληνική νοστορπία.

Παράλληλα, παρουσιάζεται ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον ελληνικό τρόπο ζωής και τις ελληνικές συνήθειες. Αυτό όμως εμείς το παραβλέπουμε, εθελουφλούμε, αδιαφορούμε. Οι ίδιες οι χώρες του εξωτερικού αναλαμβάνουν πρωτοβουλία και εμείς αντί να ενισχύσουμε αυτή την πρωτοβουλία παραμένουμε αδρανείς, άπραγοι.

Η τάση αυτή των ξένων να γνωρίσουν το ελληνικό στοιχείο θα ήταν καλό να κινητοποιήσει το ελληνικό κράτος και όλους τους πολίτες. Θα μπορούσε η πολιτεία να προωθήσει ανάλογες δραστηριότητες και σε συνεργασία με τις πρεσβείες μας στο εξωτερικό να οργανώσει πολλές ακόμα.

Αξίζει να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι θα ήταν ωφέλιμο να μπορέσει να προβληθεί η χώρα μας περισσότερο στο εξωτερικό με τη συμβολή των Ελλήνων που κατοικούν μόνιμα εκεί. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται ένα φιλελληνικό ρεύμα, το οποίο μπορεί να αποβεί πολύ χρήσιμο για τη χώρα μας, ιδιαίτερα στη σύγχρονη εποχή, που η θέση της τόσο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όσο και σε διεθνές επίπεδο, είναι υποβαθμισμένη.

Αφού υπάρχουν, λοιπόν, ήδη τα πρώτα σπέρματα, χρειάζεται εμείς να καλλιεργήσουμε το έδαφος, ώστε να μας δώσει καρπούς. Είναι άδικο να αφήσουμε ανεκμετάλλευτη μία τέτοια ευκαιρία.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Κώστα Ζαχαρούλα, Β' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΚΩΣΤΑ (Β' Αθήνας): Είμαι πολύ ευτυχής, που μου δόθηκε η ευκαιρία να θίξω το σημαντικό πρόβλημα του προσφυγισμού και των μειονοτήτων. Ξεκινώντας την αναφορά μου στους τριακόσιους, ίσως και λιγότερους τώρα Ιμβριούς γέροντες, που αγωνίζονται να διατηρήσουν τα βασικά συστατικά της σύγχρονης ελληνικότητας, που είναι η ορθοδοξία και η γλώσσα, θα ήθελα να τονίσω την αδράνεια του ελληνικού κράτους και την παραβίαση της Συνθήκης της Λωζάνης από την τουρκική πολιτεία.

Η γενικότερη γραμμή, που ακολουθείται από την Τουρκία, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως γραμμή αφομείωσης και συστηματικής εξόντωσης του ελάχιστου Ελληνισμού, πράγμα το οποίο οφείλεται στην αδράνεια και την αδιαφορία του ελληνικού κράτους.

Γέροντες και γερόντισες, άνω των εβδομήντα χρόνων

στην πλειοψηφία τους, αγωνίζονται για μία χαμένη πατρίδα, με μόνα μέσα την επιμονή και την υπομονή, ξέροντας ότι πολλοί από αυτούς θα έχουν την κατάληξη που είχαν οκτώ συμπατριώτες τους, αγωνιστές της πατρίδος. Και αυτό, γιατί οι συνεχείς απειλές των Τούρκων εποίκων είναι πιά γεγονός. Το πρόγραμμα διάλυσης των Ιμβρίων, των Κυπρίων, των Βορειοηπειρωτών και όχι μόνο, έχει τεθεί σε εφαρμογή και μάλιστα με επιτυχία. Δολοφονίες, βιασμοί, λεηλασίες, ξεριζωμοί, ληστείες και απειλές, είναι φαινόμενα, τα οποία η Ίμβρος, η Τένεδος, η Κύπρος και η Κωνσταντινούπολη τα έχει ζήσει και εξακολουθεί να τα ζει. Με ανοικτά τα μάτια τις νύκτες προσπαθούν να κοιμηθούν και με τρόμο τώρα πιά οι Ίμβριοι γέροντες πάνε να φροντίσουν τα χωράφια και τα ζώα τους, ύστερα από τη νωπή ακόμα στη μνήμη τους άγρια δολοφονία ενός «ελεύθερου πολιορκημένου» Ιμβρίου κατοίκου, του Ζαφείρη Δεληκωνσταντή, που δεν θέλησε να πιστέψει το χαμό της πατρίδας του. Η δολοφονία του αείμνηστου πατριώτη και παππού μου θέλω να ελπίζω ότι θα είναι και η τελευταία στην Ίμβρο και σε όλο τον οικουμενικό Ελληνισμό και να θέσει όλους μας ανεξαιρέτως, κυρίως τους υπευθύνους των εξωτερικών υποθέσεων σε επαγρύπνηση.

Είναι καιρός να δραστηριοποιηθούμε σε προσωπικό και έπειτα σε συλλογικό επίπεδο. Να πραγματοποιηθεί μία ιδιαίτερη μέριμνα για τον Ελληνισμό στην Τουρκία, δηλαδή την εγκατάσταση Ελληνικού Προξενείου στην Ίμβρο και στην Τένεδο και να ανιχνεύσουμε πού βρίσκεται το λάθος μας, σαν ελληνικό κράτος, ποιά είναι η θέση μας απέναντι στον απόδημο Ελληνισμό και εάν επιβάλλεται να διορθώσουμε τη στάση μας, έτσι ώστε να μην υπάρχουν στο μέλλον τέτοιες άγριες και αβάσταχτες καταστάσεις για τους Ιμβριούς, τους Τενέδιους, τους Κωνσταντινοπολίτες, τους Βορειοηπειρωτές και τους Κύπριους. Να μην ξαναδούμε τέτοιους αδικοχαμένους μαχητές της πατρίδος, σαν τον Ζαφείρη Δεληκωνσταντή, τον Τάσο Ισαάκ και τα τρία αδικοχαμένα παλικάρια μας, που σκοτώθηκαν στα Ίμια για μία σημαία και για μία πατρίδα.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ελπίζω, το ελληνικό κράτος να κάνει κάποια χρήση του δικαιώματος που έχει, προσφυγής στη Χάγη, χωρίς συνυποσχετικό με την Τουρκία, και που βασίζεται, όπως είναι γνωστό, στην ίδια τη Συνθήκη της Λωζάνης.

Θα παρακαλέσω τώρα την Αλεξάνδρα Κουτογλίδου, από την Α' Θεσσαλονίκης, δηλαδή από την ίδια με εμένα περιφέρεια, να πάρει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΥΤΟΓΛΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να αναφερθώ στη Συνθήκη Σένγκεν, που παρόλο που δεν έγραψα γι' αυτό στην εργασία, που έστειλα στη Βουλή των Εφήβων, θα ήθελα να αναφερθώ σ' αυτό το θέμα, γιατί είναι κάτι για το οποίο δεν νομίζω ότι θα μιλήσει κάποιος άλλος και είναι πολύ λίγα αυτά τα οποία γνωρίζουμε.

Παρόλο που η ύπαρξη και τα σχέδια για εφαρμογή της ήταν γνωστά σε σας και σε πολλούς σαν εσάς, εγώ και πολλοί φαντάζομαι σαν εμένα, δεν γνώριζαν και ίσως ακόμα δεν γνωρίζουν.

Πριν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και οι διάφοροι υπουργοί σπεύσουν να επιδοκιμάσουν μεγαλόσχημα ή να κατακρίνουν τη Συνθήκη, θα έπρεπε να φροντίσουν να ενημερώσουν τους Έλληνες πολίτες και όχι να τους μπερδεύουν με κριτικές πάνω σ' ένα θέμα, για το οποίο λείπουν οι στοιχειώδεις γνώσεις. Είναι, λοιπόν, απαραίτητη τώρα η ενημέρωση στους πολίτες.

Πρέπει να εξαφανιστεί η διαστρεβλωμένη εικόνα, που υπάρχει από φήμες και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που ίσως να υποκινούνται από άλλα συμφέροντα. Όταν αυτή η ενημέρωση θα γίνει, θα πρέπει να υπάρχει και δημοψήφισμα, κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα για κανένα ζήτημα, αλλά νομίζω ότι είναι τόσο μεγάλη η σημασία του, που θα πρέπει τώρα να υπάρξει δημοψήφισμα. Τότε θα ξεσηκωθούν όλοι οι Έλληνες, ανεξάρτητα θρησκευόμενου – και θα ξεσηκωθούν ως άνθρωποι – και όχι μόνο τα μέλη της Ορθόδοξου Εκκλησίας, που για κάποιο ανεξήγητο λόγο χαρακτηρίζονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ως μέλη θρησκευτικών και παραθρησκευτικών οργανώσεων.

Εφόσον, λοιπόν, επιθυμούμε την ενοποίηση με τους Ευρωπαίους εταίρους, θα πρέπει να μας δεχθούν όπως είμαστε, ελληνορθόδοξοι. Αυτό που έχουμε να προσφέρουμε στην ΕΟΚ είναι η διαφορετικότητά μας, που είναι κυρίως πολιτισμική και αφορά τη γλώσσα και τη θρησκεία. Αυτή θα πρέπει να αξιολογηθεί και αυτή θα πρέπει να ανεμίζουμε ως εθνικό φλάμπουρο και όχι να αρνούμαστε να τη δηλώσουμε στην ταυτότητά μας.

Δεν θα πρέπει να ενθαρρύνουμε την μαζοποίηση και την δημιουργία πανομοιότυπων πολιτών της Ευρώπης. Αν αύριο, μεθαύριο μας ζητηθεί να λατινικοποιήσουμε τη γραφή μας και τη γλώσσα μας, θα το κάνουμε; Για ποιό λόγο; Για να συνεννοούμαστε καλύτερα με τους άλλους λαούς της ΕΟΚ; Άλλωστε είναι γνωστό ότι σε αρκετές χώρες των Βαλκανίων υπάρχουν δύο συστήματα γραφής: το Κυριλικό και το Λατινικό. Θα πρέπει, λοιπόν, εμείς που τους μάθαμε να γράφουν, να καταργήσουμε τώρα τη γραφή μας; Για ποιό λόγο; Και έπειτα αυτοί που χαρακτηρίζονται μέσα στη Συνθήκη ως συνηθείς ύποπτοι, ποιό είναι; Σε μία χώρα που πρόσφατα πέρασε μέσα από δικτατορία, που υπέστη εξορίες και διωγμούς, σε μία εποχή που γίνεται λόγος για μαύρες λίστες δημοσιογράφων και υπουργών, είναι δυνατόν «στο σπίτι του κρεμασμένου να μιλάμε για σχοινί»;

Ποιοί είναι οι συνηθείς ύποπτοι; Ποιοί είναι οι καλοί και ποιό οι κακοί και ποιά θα είναι τα κριτήρια που θα τους ξεχωρίζουν;

Ο διαχωρισμός του Έλληνα από την Ορθοδοξία δεν θα πρέπει να επιτραπεί, όχι επειδή το λένε κάποιοι θρησκόλη-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

πτοι, αλλά επειδή αυτό είναι το συμφέρον για τους Έλληνες. Άλλωστε, πρώτη φορά βγαίνουν στο δρόμο κομμουνιστές και χριστιανοί μαζί, ενωμένοι. Παρά τα όσα αρέσεται να υποστηρίζει με ειρωνικό ύφος ο κύριος Πάγκαλος, η Συνθήκη καταπιέζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και αυτό είναι μία πραγματικότητα.

Αν το ηλεκτρονικό φακέλωμα δεν προβλέπεται για τώρα, είναι σίγουρο πως αυτή η Συνθήκη προετοιμάζει το έδαφος γι' αυτό. Όταν ο άνθρωπος γίνεται αριθμός, τότε το ήθος χάνεται. Η Συνθήκη αναφέρεται στην Αποκάλυψη και οι πιό φωτισμένοι άνθρωποι υποστηρίζουν πως η Συνθήκη θα εφαρμοστεί, όσοι αγώνες και αν γίνουν.

Εγώ, ωστόσο, ως μικρή, ανόητη και ρομαντική, ζητώ το δικαίωμα να ελπίζω. Πιστεύω πως φτάνει πολύ να το θέλουμε, για να αλλάξουμε τη μοίρα μας και εγώ είμαι αποφασισμένη να σταθώ μοίρα στη μοίρα μου και να μην επιτρέψω να εφαρμοστεί αυτή η Συνθήκη.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Σοφία Μελισσανίδου από τον Έβρο, έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΜΕΛΙΣΣΑΝΙΔΟΥ (Νομός Έβρου): Ζήτησα να μιλήσω αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχει καλώς. Υπάρχει ο Έβρος έτσι και αλλιώς με την κυρία Αλκμήνη Θεοχάρη, που ακολουθεί.

ΑΛΚΜΗΝΗ ΘΕΟΧΑΡΗ (Νομός Έβρου): Και εγώ ζήτησα να μιλήσω αύριο, αν γίνεται.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εσείς αύριο. Θα φθάσουμε στο «ήρξαντο από μιάς παρατείθετε πάντες» του Ευαγγελίου!

Η κυρία Μαρία-Εσμεράλντα Μαλό από τη Β' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ - ΕΣΜΕΡΑΛΝΤΑ ΜΑΛΟ (Β' Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, η ηρωική και ιστορική Χειμάρα της Β. Ηπείρου, είναι πατρίδα του ημίθεου Πύρρου Δήμα, του 13ου θεού, που έπρεπε να έλθει στην Ελλάδα, για να αναδείξει τη μεγαλειότητά του. Όμοια με αυτόν και πολλοί άλλοι αθλητές Βορειοηπειρώτες ή Αλβανοί, όπως οι Σαμπάν, Τσελί, Λυκόκα και άλλοι, ο λόγος της φυγής των οποίων ήταν ίδιος, η αναζήτηση μιάς άλλης χώρας, που θα τους προσέφερε τη δυνατότητα να αναδείξουν την υπεροχή τους. Αλλά πάνω απ' όλα θα τους έδινε την ευκαιρία να είναι ελεύθεροι, να ζήσουν επιτέλους ελεύθεροι, απελευθερωμένοι από το καταπιεστικό δικτατορικό καθεστώς του Χότζα.

Το μεγαλύτερο μέρος των μεταναστών κατάγονται κυρίως από την επίσημη Ν. Αλβανία, αλλά την ουσιαστική Β. Ηπείρο, τμήμα του βασιλείου του Πύρρου. Την πραγματική εθνική τους ταυτότητα οι Βορειοηπειρώτες έχουν δείξει και συνεχίζουν να δείχνουν με τη διατήρηση της θρησκείας του Χριστιανισμού, των παραδόσεων που συσχετίζονται κατά

πολύ με αυτές των ελληνικών Ηπειρωτικών περιοχών, αλλά προπάντων με τη διατήρηση της μητρικής τους γλώσσας, της ελληνικής.

Η βασανιστική ζωή όμως των Βορειοηπειρωτών, ως γνωστό, αρχίζει με την επιβολή του καθεστώτος του Χότζα, το οποίο απετέλεσε την επισφράγιση της πολιτιστικής της οπισθοδρόμησης με την υπερβολικά κλειστή κοινωνία που ο Χότζας έκτισε, μη έχοντας οι πολίτες της Αλβανίας την ευκαιρία και τη δυνατότητα να έλθουν σε επαφή με άλλες χώρες, με άλλους πολιτισμούς. Ο «θεός» Χότζας προσπαθούσε να περάσει στο πνεύμα των ανθρώπων πως οι χώρες αυτές δεν ήταν άξιες προς μίμηση για την παραπέρα πορεία της μικροσκοπικής αυτής χώρας.

Η φανερή όμως αδυναμία της Β. Ηπείρου για τη μητέρα Ελλάδα ώθησε τους Βορειοηπειρώτες να θελήσουν να έχουν κάποια σχέση με τα αδέρφια τους, όπως συνήθιζαν να τους αποκαλούν. Αυτό όμως ενοχλούσε αφάνταστα τον «μίστηρ Χότζα», ο οποίος απεφάσισε να κτυπήσει το φίδι στο κεφάλι. Αυτό το πέτυχε κατά πολύ μάλιστα, δημιουργώντας έμμεσα πάντα, πόλεμο τάξεων, βασανίζοντας τους Βορειοηπειρώτες, βάζοντάς τους να ψευδορκήσουν εναντίον του ίδιου τους του αδελφού, στέλνοντάς τον στη φυλακή, ή καλύτερα στην κόλαση. Αυτό το πετύχαινε απειλώντας τους με τα αισχρότερα πράγματα. Όλα αυτά ο «μεγάλος αρχηγός» τα έκανε για να βάλει τη διχόνοια και το μίσος ανάμεσα στους Βορειοηπειρώτες έτσι ώστε να τους φέρει αντιμέτωπους και να τους χωρίσει σε ομάδες, ώστε να χαθεί η ενότητά τους.

Θα μπορούσε κάλλιστα να γράφει κανείς ολόκληρα μυθιστορήματα περί των βασανιστηρίων των ομογενών Ελλήνων, αλλά δυστυχώς νομίζω πως όλα αυτά θα μείνουν απλά στα φύλλα του βιβλίου, αφού οι περισσότεροι αναγνώστες θα πιστεύουν πως αυτά συμβαίνουν μόνο στη φαντασία του ανθρώπου και όχι στην πραγματικότητα. Η πραγματικότητα όμως πολλές φορές είναι πολύ σκληρή, σε τέτοιο βαθμό που μπορεί να παρομοιαστεί με τη φαντασία ακόμα.

Θα μπορούσαν, λοιπόν, να γραφτούν πολλά, αλλά μερικά χαρακτηριστικά στιγμιότυπα της καθημερινής ζωής των Βορειοηπειρωτών δεν θα μπορούσαν να παραλειφθούν με κανέναν τρόπο. Ένα από αυτά είναι βέβαια οι χιλιάδες δολοφονίες ανθρώπων από τις μυστικές υπηρεσίες του Χότζα, αφού πρώτα βασανίζονταν με τον πιο απάνθρωπο τρόπο, αφήνοντας έτσι χιλιάδες οικογένειες στο δρόμο, χιλιάδες παιδιά ορφανά. Δεν είναι λίγοι και αυτοί, που εξαφανίζονταν μέρες και νύκτες ακόμα από τα σπίτια τους, εφόσον τους είχαν συλλάβει οι μυστικές υπηρεσίες του Χότζα και τους είχαν στα κελιά τους, δωμάτια ένα επί ένα, παρέα με τους σκληρότερους βασανιστές, που θα μπορούσε να συναντίσει ποτέ ανθρώπινο μάτι, αφού ως γνωστό η αλβανική ράτσα είναι μία από τις αγριότερες φυσιολογικές του ανθρώπινου είδους. Το σπάσιμο των νεύρων κατά τη διάρκεια των βασανιστηρίων πολλές φορές οδηγούσαν τους ανθρώπους σε

τρέλα. Όλα αυτά γίνονταν, για να βγάλουν από το μυαλό των Βορειοηπειρωτών ακόμη και την παραμικρή ιδέα για την Ελλάδα, καθώς επίσης έσβησαν αυτή τη μικρή αλλά άσβηστη και αιώνια φλόγα που έκαιγε στα στήθη τους για την πολυπόθητη αυτή χώρα.

Ένας από τους βασανισμένους αυτούς ανθρώπους ήταν και ο παππούς μας, ο οποίος φυλακίστηκε για αρκετά χρόνια με την κατηγορία της προπαγάνδας υπέρ της Ελλάδας. Έτσι, λοιπόν, πολλά χρόνια τα έζησε μακριά από το σπίτι του, μακριά από τα παιδιά του, στη φυλακή. Δυστυχώς, όμως, ακόμη και η κόλαση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παράδεισος σε σύγκριση με τις φυλακές της Αλβανίας.

Όμως, το κακό δεν τελειώνει εδώ. Οι αθώοι άνθρωποι, που δεν είχαν κάνει τίποτα κακό στη ζωή τους, αλλά απλώς τύχαινε να είναι συγγενείς με άτομα που είχαν διαπράξει ένα από τα παραπάνω αδικήματα, για ολόκληρη την υπόλοιπη ζωή τους θα τους κυνηγούσε η κόκκινη βιογραφία με τα πολλά ερωτηματικά, που θα τους έκοβε με το μαχαίρι πολλά όνειρά τους. Πώς; Εάν κάποιος είχε μπει στο πανεπιστήμιο, η κόκκινη αυτή βιογραφία ήταν ικανή να του στερήσει το δικαίωμα της χαράς του διπλώματος, ακόμη και αν ήταν αριστούχος. Και γιατί; Επειδή ο πατέρας του, ο αδελφός του ίσως, ήταν εναντίον του αντιελληνικού καθεστώτος του Χότζα. Κάτι παρόμοιο συνέβη και με τον πατέρα μου, στον οποίο παραλίγο να κόψουν το νήμα του ονείρου του στο τελευταίο διαγώνισμα του πανεπιστημίου. Αν και ήταν αριστούχος, τόσα χρόνια δουλειάς, τόσα όνειρα πήγαιναν χαμένα εξαιτίας της παράφορης αγάπης του παππού μου για τη Μητέρα Ελλάδα, όπως συνήθιζε να την αποκαλεί.

Ωστόσο το αιώνια αυτό δέσιμο των Βορειοηπειρωτών γινόταν ισχυρότερο με τη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας και του χριστιανισμού. Αν και η διάθεση και η θέληση για ένα τέτοιο δέσιμο ήταν υπαρκτή, οι συνθήκες το δυσκόλευαν πολύ. Η εμφανής εχθρική στάση του Χότζα ως προς τον Χριστιανισμό επιβεβαιώθηκε με το κλείσιμο των εκκλησιών, τον εξαναγκασμό των παπάδων να αρνηθούν την πίστη τους, τη φυλάκιση πολλών απ' αυτούς, αλλά ακόμη και τη θανάτωση μερικών. Όλα αυτά έγιναν το 1967, μια χρονιά ντροπής για τη χριστιανική ιστορία στην Αλβανία. Η Εκκλησία δεν είχε ξεφτελιστεί ποτέ ξανά τόσο πολύ, ούτε καν κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας.

Σαν να μη έφταναν όλα αυτά, ο Χότζας ανακηρύσσει ως επίσημη θρησκεία της Αλβανίας την αθεΐα, πράγμα αδιανόητο για μιά χώρα του 20ου αιώνα. Όπως βλέπει κανείς, τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι Βορειοηπειρωτές στην Αλβανία, ήταν πολλά. Σαν να μη έφταναν όλα αυτά όμως, ακόμη και με τον ερχομό τους στη Μάνα Ελλάδα, τα προβλήματά τους δεν λύθηκαν. Μπορούμε να πούμε πως μόνο το οικονομικό πρόβλημα σαν να βριήκε ανταπόκριση.

Ενώ, λοιπόν, στον υλικό τομέα όλα καλά, εκεί που τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο είναι στον ψυχι-

κό τομέα. Ενώ όλοι εμείς οι Βορειοηπειρωτές πιστεύαμε και ελπίζαμε πως φεύγοντας από την Αλβανία θα παύαμε να είμαστε ξένοι, γιατί θα ζούσαμε επιτέλους στα πατριικά μας εδάφη, ξεγελαστήκαμε και η πραγματικότητα μας προσγείωσε. Ενώ στην Αλβανία μας αποκαλούσαν γκρεκοφώνηδες, εδώ στην Ελλάδα τα ίδια μας τα αδέρφια μας αποκαλούν Αλβανούς.

Έτσι, λοιπόν, είναι ευνόητο πως ο ψυχικός μας φόρτος είναι αφόρητος και βαραίνει από μέρα σε μέρα. Από την άλλη πάλι μας αντιμετωπίζουν σαν να είμαστε τελείως αμόρφωτα άτομα, χωρίς γνώσεις, χωρίς τρόπους καλής διαγωγής και μας παραγκωνίζουν στο περιθώριο σαν ένα σκουπίδι της κοινωνίας. Νομίζω πως ακόμα και ένας εγκληματίας μετράει περισσότερο στα μάτια των μελών αυτής της κοινωνίας απ' ό,τι θα μέτραγε ένας αριστούχος πτυχιούχος κάποιας σχολής. Δυστυχώς γι' αυτόν όμως είναι Αλβανός. Όμως, όπως και να έχει οι Βορειοηπειρωτές πάλευαν και θα παλέψουν και στο μέλλον ακόμα για τα δικαιώματά τους, γιατί μέσα από τη ζωή έμαθαν να είναι μαχητές.

Τέλος, μια θερμή παράκληση για τους πολιτικούς μας, να μη ξεχάσουν το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα. Γιατί πραγματικά οι Βορειοηπειρωτές το αξίζουν. Γιατί χιλιάδες ήταν οι φυλακισμένοι, οι εξόριστοι και αυτοί που εκτελέστηκαν από το καθεστώς των Χότζα Αλία και που με αυτόν τον τρόπο απέδειξαν την ελληνικότητα της Β. Ηπείρου. Απέδειξαν ότι η Β. Ήπειρος είναι ένα κομμάτι της Ελλάδας, γι' αυτό και οι Βορειοηπειρωτές μισό αιώνα τώρα εξορίζονταν, φυλακίζονταν, υφίσταντο τα πάνδεινα, ανεχόμενοι να τους γκρεμίζουν τις εκκλησίες τους και τα σχολεία ακόμα. Όλα αυτά είχαν σαν σκοπό να τους αφελληνίσουν. Και όμως, εκείνοι έμειναν όρθιοι και αλύγιστοι. Έμειναν Έλληνες και ορθόδοξοι χριστιανοί!

Όμως και μία άλλη απόδειξη της ελληνικότητας της Β. Ηπείρου είναι το γεγονός ότι το κύμα των Βορειοηπειρωτών φυγάδων κατευθύνεται προς την Ελλάδα και ούτε προς την Ιταλία ή άλλη χώρα. Ήρθαμε, λοιπόν, στη Μάνα Ελλάδα, για να βρούμε στοργή, επειδή ακριβώς είμαστε Έλληνες και γνήσια παιδιά της. Όμως η Β. Ήπειρος θα συνεχίσει τον αγώνα της μέχρι την πλήρη δικαίωση του πόθου των παιδιών της, του δικού μας πόθου, που δεν είναι άλλος παρά η ενσωμάτωση του εθνικού κορμού της στη Μητέρα Ελλάδα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγωνία, λοιπόν, οργή και αγανάκτηση. Αντιδράσεις απολύτως δικαιολογημένες.

Να καλέσω τώρα τον κύριο Λάζαρο Δούτση από την Α' Θεσσαλονίκης.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΔΟΥΤΣΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, σεβαστέ Πατέρα. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που έχει προκαλέσει ποικίλες

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

αντιδράσεις. Θα αναφερθώ στο πολυσυζητημένο ζήτημα της Συνθήκης του Σένγκεν, στο οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως και με πρόλαβε η κυρία συνάδελφος.

Όσο και αν φαίνεται περιέργο αποτελεί απειλή για το έθνος μας. Τι λένε εδώ οι ειδικοί γι' αυτή τη Συνθήκη;

Ο κ. Σένγκεν ισχυρίζεται πως η λεγόμενη Συνθήκη, που αποτελεί ένα λεγόμενο ηλεκτρονικό φακέλωμα των κακοποιών σ' όλη την Ευρώπη και η Ελλάδα πρέπει να ζητήσει εξηγήσεις...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να έχουμε υπόψη μας ότι ο «κ. Σένγκεν» είναι ένα χωριουδάκι στο Λουξεμβούργο, στο οποίο κατέληξαν οι ξένοι από το ποταμόπλοιο, για να πάνε να φάνε, αφού είχαν υπογράψει τη Συνθήκη.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΔΟΥΤΣΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Η Ελλάδα πρέπει να ζητήσει εξηγήσεις από τους Ευρωπαίους εταίρους μας γι' αυτό το θέμα. Τί είναι όμως πραγματικά; Αποτελεί χείρα βοηθείας της Αστυνομίας κατά του εγκλήματος ή μέσο, με το οποίο ύπουλα και σκοτεινά διεισδύουν στα κοινωνικά στρώματα και το χριστιανισμό;

Αν πράγματι ισχύει αυτό, τότε κάθε θεσμός κοινωνικής και προσωπικής ελευθερίας δυναμιτίζεται, όπως και κάθε φιλελεύθερη και δημοκρατική ιδεολογία, γυρίζοντάς μας πίσω στον αυταρχισμό, αλλά οδηγώντας κιόλας στο χάσιμο της εθνικής μας ταυτότητας και του χριστιανισμού, κάνοντας το Έθνος ταυτόχρονα λεία γενικότερα για τα θηρία, τους εχθρούς μας.

Τί πρέπει να γίνει για την Ελλάδα; Η Ελλάδα πρέπει να δεχθεί μία συμφωνία, η οποία θα δεσμεύει αυτή τη Συνθήκη, ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει μόνο για το φανερό της σκοπό, χωρίς περαιτέρω ανάπτυξη της, σώζοντας έτσι τη χώρα μας από τα παιχνίδια των σκοτεινών δυνάμεων, που ενεργούν εναντίον μας.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Στυλιανός Ξειδάκης από την Ξάνθη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΞΕΙΔΑΚΗΣ (Νομός Ξάνθης): Παρακαλώ να μου δοθεί η δυνατότητα να μιλήσω αύριο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εντάξει, να μιλήσετε.

Η κυρία Λία Δημητρίου από τη Λευκωσία έχει το λόγο.

ΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Λευκωσία): Αξιότιμε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σεβαστέ Πάτερ. Θα ήθελα να αναφερθώ στο Κυπριακό πρόβλημα, επειδή είναι ακόμη ανοικτό και οι πολλές αναφορές σ' αυτό αποδεικνύουν την ανάγκη επίλυσής του. Απλώς νιώθω την ανάγκη να εκφράσω τα συναισθήματά μου μπροστά στους αδελφούς μας Ελλαδίτες.

Όλοι σας γνωρίζετε το πρόβλημα που επικρατεί στην Κύπρο, με την εισβολή των Τούρκων στις 20 Ιουλίου 1974 στο νησί. Από τότε και μέχρι σήμερα, η πατρίδα μας βρίσκεται κάτω από την μπότα του βάρβαρου Ατίλα και είναι υποχρε-

ωμένη να βαστάξει όλες τις βιαιοπραγίες και να ανεχθεί το συριατόπλεγμα της ντροπής.

Αυτοί οι βάρβαροι εισβολείς ανάγκασαν τους Ελληνοκύπριους να ξεριζωθούν από τα σπίτια και τις περιουσίες τους και 180.000 άτομα έγιναν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα. Αυτοί που θέλουν να ονομάζονται άνθρωποι, που νομίζουν ότι έχουν αναβαθμιστεί από το ζωικό στο ανθρώπινο επίπεδο, που είναι δήθεν πολιτισμένοι, βεβηλώνουν καθημερινά τα ιερά και τα όσια της πατρίδας μας και τα διαπομπεύουν. Καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα με βάνανσο τρόπο και αυτό το αποδεικνύουν και οι τελευταίες δολοφονίες του καλοκαιριού, των εθνομαρτύρων Τάσου Ισαάκ και Σολωμού Σολωμού.

Σίγουρα θα μου πείτε ότι εμείς, η νέα γενιά, δεν ζήσαμε αυτή την τραγική κατάσταση του πολέμου και της προσφυγιάς του μαύρου καλοκαιριού του 1974. Ζούμε, όμως, καθημερινά τον πόνο των γονιών μας, οι οποίοι αγναντεύουν τα σπίτια τους, τον τόπο που γεννήθηκαν από μακριά και δεν μπορούν να πλησιάσουν. Καταλαβαίνετε πως νιώθουμε, όταν κοιτάμε κάθε πρωί την τουρκική σημαία να αμαυρώνει τον Πενταδάκτυλο, όταν το χρώμα που ποτίστηκε από αίμα και ιδρώτα των προγόνων μας, καταπατείται και βεβηλώνεται από τους ξένους κατακτητές.

Ακόμη, ποιός αμφισβητεί το δράμα των οικογενειών των 1.619 αγνοουμένων που για 23 ολόκληρα χρόνια, με μία ξεβαμμένη από το χρόνο φωτογραφία και με δάκρυα στα μάτια, περιμένουν την επιστροφή των αγαπημένων τους προσώπων;

Για να πετύχουμε, όμως, την απελευθέρωση της γλυκιάς μας πατρίδας με μια δίκαιη και βιώσιμη λύση, πρέπει η Ελλάδα και η Κύπρος να καθορίσουν σαφώς και μακροπρόθεσμα τη θέση τους επί του Κυπριακού προβλήματος, να ενισχύσουν τη στρατιωτική τους δύναμη και να επεκτείνουν και εκσυγχρονίσουν το ενιαίο αμυντικό δόγμα, να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε η Κύπρος να ενταχθεί στην Ενωμένη Ευρώπη και, αν είναι δυνατόν, πριν από τη λύση του Κυπριακού.

Πρέπει να γίνει αύξηση των κονδυλίων για τη διαφώτιση των ξένων επί των ελληνικών θέσεων για το Κυπριακό και την ελαχιστοποίηση της τουρκικής προπαγάνδας, αλλά προπαντός πρέπει να αποφασίσουν Ελλαδίτες, Κύπριοι και Απόδημοι ότι είναι όλοι Έλληνες και ότι πρέπει να ενεργούν όλοι ως ένα, γιατί το μέλλον του ελληνισμού διακυβεύεται πρώτα στην Κύπρο, γιατί τα σύνορά μας είναι στην Κερύνεια, γιατί δεν πρέπει να θρηνησουμε άλλες χαμένες πατρίδες. Δεν πρέπει να έχουμε άλλες μοιρασμένες Λευκωσίες.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τα σύνορά μας είναι στην Κερύνεια και «ένας σπόρος που πεθαίνει, χίλιους σπόρους ανασταίνει».

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Θα καλέσω ακόμη την κυρία Μελοπομένη Τζήκα από την Εάνθη.

ΜΕΛΟΠΟΜΕΝΗ ΤΖΗΚΑ (Νομός Εάνθης): Θα ήθελα να μιλήσω αύριο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα καλέσω τον κ. Παύλο Κυριακίδη από τη Λάρισα.

ΠΑΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ (Νομός Λάρισας): Θα παρακαλούσα να μιλήσω αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κυρία Χριστίνα Γκούτζου έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΟΥΤΖΟΥ (Νομός Άρτας): Κι εγώ το ίδιο, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Για να μην παίξουμε την κολοκυθιά, θα παρακαλούσα να συνεχίσουμε τη συζήτηση αύριο το πρωί στις 10.00' στην ίδια Αίθουσα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ (Λεμεσός): Και η ψηφοφορία, κύριε Πρόεδρε;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχετε καταλήξει αυτή τη στιγμή στο σύστημα επιλογής των έξι απόμων, που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια, κλήρωση ή ψηφοφορία; Αν δεν καταλήξατε, τότε αύριο το πρωί να αρχίσουμε τη συνεδρίαση με αυτό το θέμα και να τους επιλέξουμε.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μόνο αυτό να μην είναι το «ες αύριον τα σπουδαία».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΧΑΜΗΣ (Νομός Τρικάλων): Κύριε Πρόεδρε, έχω μία ένσταση. Είχα αφήσει τη σειρά μου, λόγω ενός προβλήματος που δημιουργήθηκε, αλλά δεν θέλω να μιλήσω αύριο, θέλω να μιλήσω σήμερα. Είναι εφικτό; Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλούσα να γίνει αυτό.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αν και έχω τελειώσει τη διαδικασία, επειδή δεν θέλησε να μιλήσει κανείς σας, θα δώσω το λόγο και σε σας και θα τελειώσουμε με σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΧΑΜΗΣ (Νομός Τρικάλων): Σας ευχαριστώ θερμά.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, Αιδεσιμότατε, αγαπητοί συνάδελφοι. Η χώρα μας αποτελεί ένα κράτος συμπαγές και ομογενές με μία μονολιθική εθνική ενότητα, που πλησιάζει το 99%. Σύγχρονοι κίνδυνοι ωστόσο, επιβουλές εχθρών και συμφωνίες φίλων, συγκαλυμμένα ή έκδηλα αποσκοπούν σε ένα αδιάλειπτο πόλεμο εξασθένησης του Ελληνισμού. Αλλά γεννηθήκαμε Έθνος δυνατό και από την αυγή της ιστορίας δώσαμε δείγματα γραφής αντάξια της θεώρησης «η Ελλάς προορίζεται να ζήσει και θα ζήσει». Όταν οι πρόγονοί μας αξιώθηκαν να φυλάξουν Θερμοπίλες και να καταφέρουν πλήγματα ανεπανόρθωτα σε όλο εκείνο

το μωσαϊκό φυλών και ισχυρών, που επεδίωξαν να μολύνουν τη γη που μας ανήκει δικαιωματικά, και ενίσχυσαν την ιδέα της μεγάλης Ελλάδας, και αξίωσαν να ζήσουν οι Έλληνες σε ένα χώρο που τον απόκτησαν με κόπο, τον καλλιέργησαν με νου, τον διαφύλαξαν με σθένος, πώς εμείς στρεφόμεστε στα υποπροϊόντα του πολιτισμού της Δύσης, τα οποία, χωρίς να τα αφομοιώνουμε δημιουργικά και σε σχέση με την ταυτότητά μας, δεν κινδυνεύουμε να απολέσουμε την ίδια την υπόστασή μας; Χρειάζεται αγώνα συνειδητό η ύπαρξή μας και η συνέχιση της ιστορικής μας πορείας.

Και ακόμη, είναι αναγκαίο, χωρίς να τείνουμε να απομωνωθούμε από τον κόσμο και να αντικαταστήσουμε τα αισθήματα της υγιούς φιλοπατρίας με τον σωβινισμό, να διακρίνουμε καθαρά ποιοί μας λαμβάνουν ισότιμους με τους υπόλοιπους λαούς και ποιοί τελικά είναι εκείνοι, που μας κατηγοριοποιούν και μας τοποθετούν σε υποδεέστερη θέση συγκριτικά μ' αυτούς, με τους οποίους δημιουργούμε από κοινού οργανισμούς, συνθήκες και συμφωνίες.

Γιατί, αν και οι πολιτικοί της Ελλάδος είναι πολλοί και οι απόψεις τους περισσότερες και συχνά συγχυόμενες μεταξύ τους, η πολιτική της χώρας μας αναφορικά με τα εθνικά ζητήματα οφείλει να είναι μία και ενιαία υπό διττή μορφή, να στηρίζεται πρώτα στην αρχή της συνεννόησης και του διαλόγου με τα άλλα κράτη όταν θίγουν τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και προσπαθούν να μας πείσουν για την ορθότητα των εσφαλμένων απόψεών τους.

Όταν ωστόσο η πειθώ του λόγου μας και οι εμπειριστωμένες γνώμες και οι αποδείξεις που παρέχουμε δεν τους ικανοποιούν, έχουμε το χρέος μπροστά στην κρισιμότητα των στιγμών να προβάλλουμε στάση δυναμική και αδιάλλακτη, αλλά συγχρόνως να αντιτάξουμε και μία τακτική συστηματικής διεκδίκησης των κεκτημένων μας. Να επιχειρήσουμε να κάνουμε λόγο για αλύτρωτες πατρίδες και για τα συμφέροντά μας, που προ πολλού έχουν θιγεί.

Μια παθητική στάση αντιμετώπισης των απαιτήσεων των γειτόνων μας οδηγεί αναμφισβήτητα σε υποχωρήσεις έως και σε ταπεινωτικούς συμβιβασμούς για τη χώρα μας. Αυτή η συμπεριφορά δείχνει ότι ίσως και να έχουμε άδικο και πρέπει να συζητήσουμε διεξοδικά το θέμα, ενώ αντίθετα οφείλουμε να υιοθετήσουμε μία ενεργητική δράση. Σε κάθε βράχο του Αιγαίου που αμφισβητούν οι Τούρκοι να θυμόμαστε την Ίμβρο και την Τένεδο. Σε κάθε σπιθαμή αιματοβαμμένου και σπιλωμένου από τον κατακτητή χώματος της Κύπρου να ξεσκεπάσουμε την παρανομία και αυθαιρεσία των Τούρκων εποίκων της Κύπρου.

Σε κάθε γη της Μακεδονίας να αναθεωρούμε τη στάση μας για τα πραγματικά σύνορα της Ελληνικής Μακεδονίας στους αιώνες, αλλά και αυτής ακόμη της Ανατολικής Ρωμυλίας. Σε κάθε ζήτημα που θέτουν για τουρκικές μειονότητες, ας μην ξεχνάμε τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, όσους απέμειναν, τους κρυπτοχριστιανούς του Πόντου, αλλά

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

και τους εξισλαμισμένους Έλληνες της Κύπρου, της Μακεδονίας και της Κρήτης.

Γι' αυτό προτείνουμε, για τη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας, αλλά και για τη δημιουργία μιας Ελλάδας ισχυρής, που θα επιβάλει την παρουσία της στο εξωτερικό, να εφαρμοστεί στην πράξη το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδας-Κύπρου. Για την καλύτερη απρόσκοπτη και ανεμπόδιση άμυνα των χωρών να εξοπλιστούμε με σύγχρονα οπτικά συστήματα και να διατηρηθεί η αναλογία 7 προς 10 σε συνδυασμό σχετικά με την Τουρκία.

Να θέσουμε υπόψη των διεθνών δικαστηρίων τις αυθαίρετες διεκδικήσεις των γειτόνων και να τις αναιρέσουμε. Να προσφύγουμε στους διεθνούς οργανισμούς για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων και την αναγνώριση των μειονοτικών Ελλήνων της Τουρκίας από τη γείτονα αυτή χώρα.

Να προωθήσουμε την οριστική επίλυση του Κυπριακού ζητήματος ή καλύτερα της εισβολής του Αττίλα.

Να γίνουν πραγματικότητα τα δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών αδελφών μας, όσον αφορά την εκπαίδευση και τη θρησκευτική τους ελευθερία. Να καταδικαστούν οι ανυπόστατες αξιώσεις των Σκοπιανών με την τεκμηρίωση των δικών μας θέσεων που είναι σε τελική ανάλυση και οι μόνες ορθές.

Να προωθηθούν οι ιδέες του Ελληνισμού και να προβληθεί η απόλυτη βεβαιότητα του δικαίου μας διεθνώς από ένα όργανο υπεύθυνο, που θα ενημερώνει την οικουμένη. Άλλωστε οι δυνατότητες και τα συστήματα υπάρχουν.

Να αναθεωρηθεί η Συνθήκη Σένγκεν μήπως και διαπιστωθεί ότι μας υποδουλώνει και μας καθιστά πειθήνια όργανα των ισχυρών συμμάχων μας, καθώς δεν εξασφαλίζει την προστασία των θαλασσίων συνόρων μας.

Επομένως στο σύνολό μας οι Έλληνες έχουμε το χρέος να αναλάβουμε την ευθύνη για την άμυνα και την εξωτερική πολιτική της χώρας μας και χωρίς να αποποιούμαστε τις διεκδικήσεις, εμείς οι έφηβοι ακόμη περισσότερο να ελπίζουμε και ως αφήσουμε να μας κατευθύνει το όραμα.

Άλλωστε, πόσες νικηφόρες μάχες δόθηκαν και ποιού αγώνα τα κίνητρα δεν ήταν ρομαντικά; Οι πράξεις δεν θα μας διαψεύσουν, αν έχουμε στραμμένο το νου μας στη βασική αρχή της δράσης για το έθνος και όχι για το άτομο, για την προοπτική και όχι για το βραχυπρόθεσμο, για τη συλλογική ωφέλεια και όχι για το μικροσυμφέρον. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ και εγώ όλους σας.

Σας ευχαριστώ γιατί τηρήσατε τον Κανονισμό απαργκλίτως, σας ευχαριστώ γιατί διατυπώσατε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα τις θέσεις σας, τις τεκμηριώσατε και τις αιτιολογήσατε και σας ευχαριστώ επίσης, γιατί μας δώσατε μηνύματα αγωνιστικότητας, αποφασιστικότητας και εθνικής αυτοπεποίθησης.

Αύριο, λοιπόν, στις 10 το πρωί να συνεχίσουμε.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ